CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"SURELY HE HATH BORNE OUR GRIEF, AND CARRIED OUR SORROWS...." Is. 53 : 4

FEBR. 13th 1959 - No. 383 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

14th YEAR of PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail.
Post office Department, Ottawa, Ontario.

• PRINCIPIEEL ZIJN

Wij hebben er al eens zijdelings op gezinspeeld, dat er onder ons verwarring schijnt te bestaan aangaande de begrippen "principe" en "principieel". Velen schijnen aan deze woorden een gedachte te verbinden van starheid, van onpraktisch geredeneer in de ruimte en in sommige gevallen zelfs wel van liefdeloos, onbewogen getheoretiseer, blind voor het werkelijke leven dat met zoiets niet geholpen is maar schreeuwt om levend christendom met een warm hart.

Hier wordt dus blijkbaar een tegenstelling gemaakt tussen wat men wel noemt "leer en leven". Sommigen schijnen te kiezen voor het leven, het christelijke leven van de daad en zij hebben genoeg van een leer, die het leven niet schijnt te raken. Het blijkt soms, dat oprechte gelovigen op deze manier zich afkeren van principes, van mensen die "principieel" willen zijn, kortom van alles wat maar naar principes ruikt. Daar moet een aanleiding voor zijn.

De woorden "principe" en "principieel" zijn in onze kringen afgesleten tot op de draad. Er is geen glans meer aan, er zit geen verrassing meer in, men herkent zelf de originele vorm bijna niet meer, zo afgesleten zijn ze. En nog steeds worden ze te pas en te onpas gebruikt. Er is bijna geen discussie denkbaar over enig onderwerp, dat onze mensen interesseert, zonder dat iemand verweten wordt, niet-principieel te zijn.

Dat verwijt blijkt een machtig zwaard te zijn, een soort 'geheim wapen' waarmee men zijn tegenstander in één slag hulpeloos kan maken. Het verwijt, niet principieel te zijn, treft diep. Men kan vele vergeeflijke fouten maken, maar wie niet principieel is, of althans als zodanig gebrandmerkt staat, kan wel naar huis gaan, hij heeft al bij voorbaat het pleit verloren.

Maar het kon wel eens zijn dat op deze wijze in naam van het principe grote fouten gemaakt worden. Christenen, die in diepe bewogenheid zoeken naar nieuwe wegen, lopen gevaar, meteen de genadeslag in de nek te krijgen: niet-principieel! Juist op het moment dat zij weerloos zijn, omdat zij zich even meer hebben laten leiden door hun hart dan door hun hoofd; hetgeen wel een hoogst ernstige fout schijnt te zijn.

* * *

Nu zullen we allereerst een misverstand moeten ophelderen. Principieel heeft niets met starheid, onbewogenheid of blindheid te maken. Wie dat meent, heeft een verkeerde voorstelling van de zaak. We kunnen het eenvoudig zo zeggen, dat met "principieel" als regel bedoeld wordt een welbewuste, konsekwente houding, een rechte lijn, die bepaald wordt door principes, door grondbeginselen, en niet door allerlei tijdelijke en plaatselijke, gunstige of ongunstige omstandigheden of berekeningen.

En wat zijn dan de principes, de grondbeginselen? Want daar zit em de kneep, dat hebt U al lang begrepen.

Welnu, dat zouden we ook heel eenvoudig kunnen zeggen: de grondbeginselen waaruit wij als christenen leven, vinden wij in de Bijbel. De Bijbel vertelt ons dat God ons geschapen heeft en dat wij tot Zijn eer bestaan. Uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen. De Bijbel vertelt ons verder van onze zondige aard en van de verlossing uit genade en niet uit verdienste.

Deze dingen beheersen — als het goed is — het hele leven van de christen. Zij zijn bepalend voor onze levenshouding op allerlei terrein. Wij kunnen niet volstaan met God te dienen in de binnenkamer of in de kerk, God wil ook gediend worden aan Main Street, zei onlangs een predikant zeer terecht. Dat is Calvinistisch, dat is, als U wilt, principieel.

Zo gezien is het dus toch wel heel erg, om niet principieel te zijn. Alleen maar, er mocht met dit ernstig verwijt wel eens wat voorzichtiger omgesprongen worden. Want in de loop der jaren zijn er van verschillende zijden dingen tot principes uitgeroepen, die later helemaal geen principes bleken te zijn. En dat gebeurt nog dagelijks. Menselijke gedachten en uitspraken van wijze mensen kunnen van grote betekenis zijn, maar ze bezitten nooit onfeilbaarheid onder nieuwe omstandigheden en in veranderde tijden. Alleen Gods Woord houdt stand in eeuwigheid....

* * *

Betekent dit dan, dat wij ons in Canada niet kunnen bedienen van de gedachten en uitspraken van mensen als Calvijn, Groen, Kuyper, Bavinck enz.? Hebben die geen waarde in onze moderne tijd en geen kracht in onze nieuwe omgeving? Wie dit zou beweren, zou daarmee verraden een gebrek aan kennis van het werk van deze dienstknechten Gods.

Een gevaar van on-principiele

(Vervolg op: pag. 2)

VERRASTE KERKGANGERS

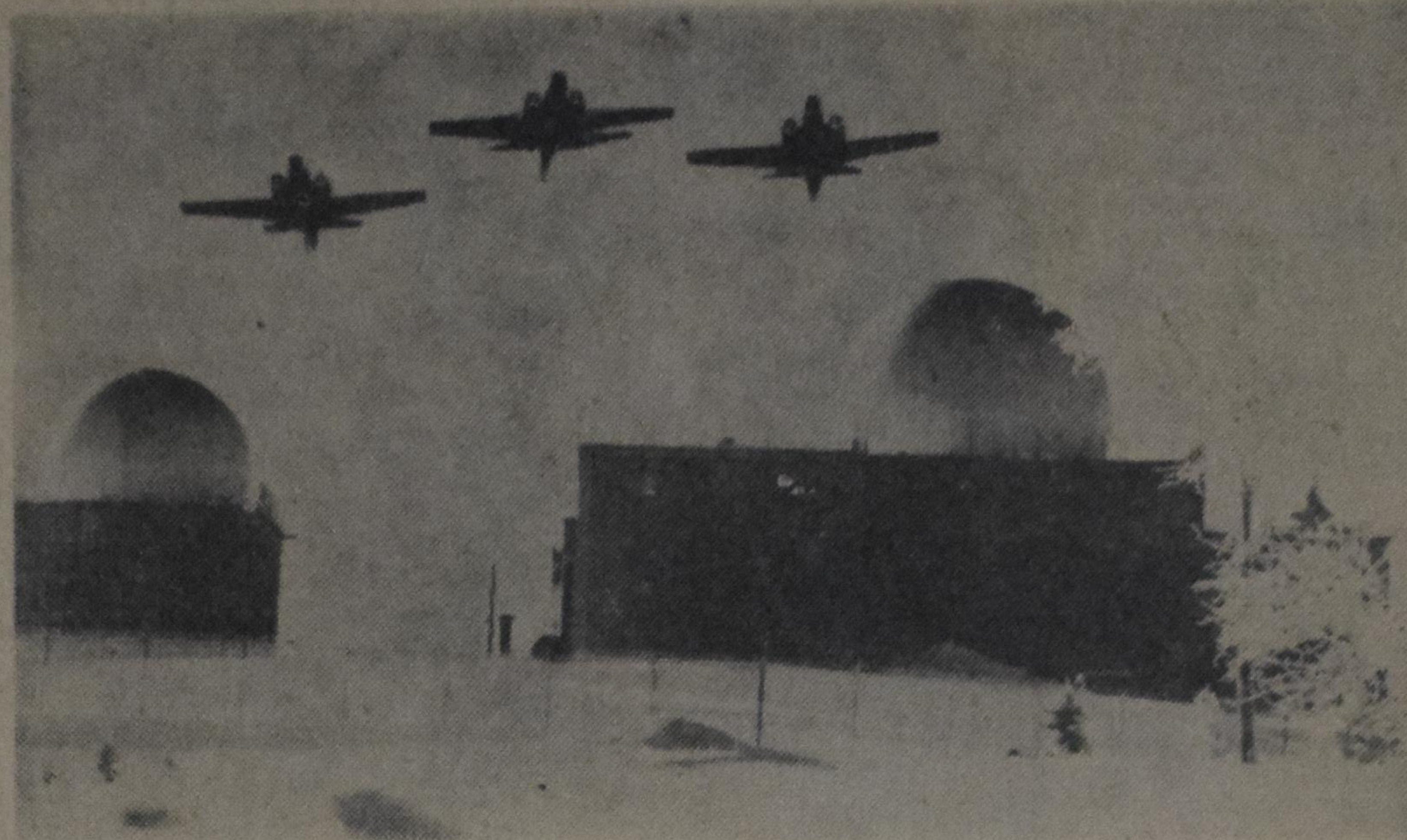
"A representative of the dominion government will read the lesson", luidde een aankondiging op het kerkbulletin van de St. John's Anglican Church te Ottawa, voor een Week-of-Prayer dienst. De speciale kerkdienst werd bezocht door 150 personen, die in een onverwarmd gebouw bij een temperatuur van 15 below luisterden naar de "lesson", die tot hun verbazing werd gelezen door Prime Minister Diefenbaker, een Baptist.

1509 — 1959

EEN WOORD VAN CALVIJN

Wij zien, dat diegenen, die de allerslechtsten schenen, en van wie niets te hopen was, door Zijn goedheid weer gebracht worden op de rechte weg; en dat diegenen, die boven anderen schenen vast te staan, dikwijls bezwijken en neerstorten. Daarom zijn er naar Gods verborgen praedestinatie (zals Augustinus zegt) veel schapen buiten en veel wolven binnen de zichtbare kerk.

Inst. IV, 1, 8.

Een voorbeeld van teamwork tussen lucht- en landmacht in de verdediging van Noord Amerika ziet U op deze foto; de in Canada gebouwde CF-100 straaljagers van de Royal Canadian Air Force vliegen over rader domes van de Pine Tree Line in Noord-Quebec. Daar Canada nu nieuwere methoden van luchtverdediging gaat gebruikenken, is de laatste CF-100, die eens de ruggegraat van de Canadese luchtverdediging vormde, begin December afgeleverd.

—Canadian Scene

Het Waarschuwingsnet

BOVEN NOORD-AMERIKA

Colorado Springs, Colorado.

Boven deze westerse stad, 70 mijl ten zuiden van Denver, verheft zich het natuurmonument voor Gen. Zebulon Pike, die in 1813 zijn leven verloor bij de aanval op Toronto in de oorlog van 1812-14 tussen Canada en de V.S. En in de schaduw van Pike's Peak is een instelling gevestigd voor de gezamenlijke bescherming van Canada en de Verenigde Staten.

Politiek en haar diplomatieke franjes kan men beter niet noemen in het hoofdkwartier van de North American Air Defense. Gen. Earle E. Partridge van de United States Air Force, Commander-in-chief voor NORAD, evenals Air Marshall C. Roy Slemon van de Royal Canadian Air Force, NORAD's Deputy Commander en hun officieren en manschappen leggen er de nadruk op dat politiek zo veel mogelijk buiten NORAD's ziens- en handelwijze gehouden wordt.

NORAD's doel is zonder meer duidelijk: de luchtverdediging van dit continent. De ontastbaarheden die de politiek eigen zijn zouden NORAD's taak slechts ingewikkelder maken.

Hieruit blijk waarom samenwerking zo noodzakelijk is. Gen. Partridge in het bijzonder legt er de nadruk op dat hij en Air Marshall Slemon als partners samenwerken. Behalve de officiele titels die zij dragen is er geen Nummer Eén of Nummer Twee.

Dit geeft tevens antwoord op de vraag wat er zou gebeuren wanneer er ooit een aanval van een vijandige macht zou plaats hebben: wie NORAD het bevel tot tegenaanval zou geven, een Canadees of een Amerikaan.

In werkelijkheid doet het er niet toe. De beide landen zijn tot gezamenlijke defensie genoodzaakt. Indien ooit een tegenactie nodig zou zijn is het de gezamenlijke verantwoordelijkheid van Generaal Partridge en Air Marshall Slemon en hun troepen dat deze tegenaanval uitgevoerd wordt.

Indien een beslissing voor een tegenoffensief genomen zou moeten worden zullen beide mannen, aangezien zij als partners werken, op het NORAD hoofdkwartier aanwezig zijn.

Air Marshall Slemon zegt: "Slechts wanneer een van ons beiden zich geheel buiten het verdedigingssysteem bevindt, rust de verantwoording op de schouders van één man."

Wat zou er in werkelijkheid gebeuren indien een vijandelijke macht dit continent zou aanvallen?

Op Combat Operations Centre zou het volgende te zien zijn:

Op het grote bord flikkeren witte lichten in een verticaal patroon en vliegformaties worden uitgezet op een bord rechts van de lichten. Links worden vliegplannen aangegeven op een grote kaart, die op een groot bord van plexiglas van 20 bij 30 voet is geëtst.

De witte lichten geven de aanwezigheid van vliegtuigen aan die het NORAD systeem zijn binnen gekomen — punten ver in de poolstreken of op de oceanen.

Wanneer de witte lichten flikkeren gaan na enkele minuten andere lichten branden. Sommige zijn oranje, voor onbekende vliegtuigen; andere groen, voor niet-vijandige vliegtuigen.

't Paneel en de kaart worden nauwlettend in het oog gehouden.

Een rood licht in plaats van een groen of oranje zou het teken zijn voor een tegenaanval. Rood zou een vijandig vliegtuig betekenen.

Rapporten van andere NORAD afdelingen zouden bijna onmiddellijk aan het hoofdkwartier worden doorgegeven vanaf schepen in de Atlantische en de Grote Oceaan en andere zeeën in de omgeving van Noord Amerika; van met radar uitgeruste patrouillevliegtuigen ver buiten de kusten van het continent; van Texas Towers — radar detectie posten die op stelten in de Atlantische Oceaan staan — van de DEW Line, van de Mid-Canada Line en de Pine Tree Line; van elke mogelijke observatiepost.

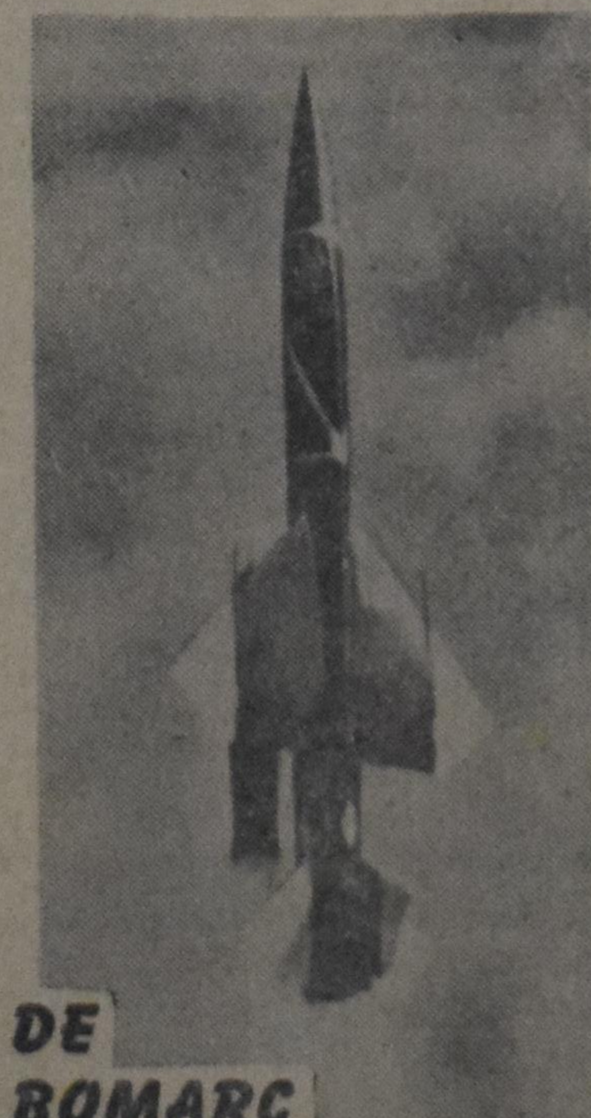
Deze inlichtingen worden gecombineerd en bestudeerd totdat het complexe beeld duidelijk is. Van deze rapporten kunnen hoogte, snelheid, afmetingen, richting en andere gegevens van een eventuele luchtarmade worden afgeleid.

Dan worden de wapens uit NORAD's arsenaal gekozen — ieder voor zijn speciale doel — en uitgezonden teneinde de aanval tegen te houden. Op een kleinere kaart links van het plexiglas worden de gebieden die in staat van paraatheid worden gebracht, aangegeven.

De voortgang van de vijandelijke macht wordt op het plexiglas door technici achter het plexiglas dat bijna ondoorschijnend is, aangegeven.

Teneinde deze uitgebreide ingewikkelde operatie te vereenvoudigen heeft NORAD medewerking van particuliere vliegtuigen gevraagd en nu ook gekregen. Commerciele luchtlijnen maken vliegrapporten op die aan NORAD worden doorgegeven, zodat wanneer een vliegtuig op het radarscherm verschijnt, men onmiddellijk kan nagaan of het een niet-vijandelijk vliegtuig betreft.

Indien een vliegtuig door de radar-verdedigingen dringt en niet een dergelijk vliegplan ingezonden heeft, wordt het aangegeven als onbekend en de vliegrichting genoteerd. Indien het zijn hoedanigheid niet voldoende duidelijk maakt en zijn koers blijft volgen, worden jagers uitgezonden.

DE BOMARC

Inplaats van de Arrow — Canada's grootste prestatie op vliegtuiggebied — is voor de verdediging van Noord Amerika door de Royal Canadian Navy de Bomarc gekozen, een in Amerika gebouwd raketvliegtuig, dat vanaf de grond bestuurd wordt. Voor de aanleg van terreinen voor het gebruik van raketvliegtuigen (missile sites) zal Canada in de komende drie jaren $ 264,000,000 uitgeven.

De Bomarc kan een snelheid van 1500 mijl per uur en een hoogte van 60,000 voet bereiken.

PRINCIPIEEL

(Vervolg van pag. 1)

"doorbraak" met een overschatting van het leven (de daad) en een geringschatting van de leer (het motief) is niet denkbeeldig. Maar het zou tot ons aller beschaamdheid wel eens kunnen blijken, dat dit dan een reactie is, een gevolg van een even grote fout aan de andere kant, n.l. de verheerlijking der "principes". De Duitsers hebben daar al lang een woord voor: "Principienreiterei", dat meteen het verband legt tussen principes en stokpaardjes. Wie van principes zijn stokpaardje maakt, of zijn stokpaardje tot principe wenst te verheffen, is evenzeer schuldig, als hij, die met de stokpaardjes ook de principes overboord gooit.

In het gedenkboek van het Verbond van Protestants-Christelijke Wergevers in Nederland* zegt prof. dr. A. Van Stempvoort in "Achtergronden van de Christelijk Sociale Beweging":

"Wanneer (namelijk) de spanning der eschata en de scheurende tocht tussen het Oude en het Nieuwe Testament niet meer gevoeld wordt, — dan wordt de christenheid de verschrikte verdedigster van de status quo. Dan wordt eenvoudig een zojuist voorbijgegane periode der geschiedenis uitgeroepen tot een christelijk paradijs. Zulk een christenheid prijst niet God, maar het verleden. Deze retrospectieve situatie veroorzaakt niet de rechte geestelijke spanningen, die vruchtbaar zijn voor de christelijke ethiek, maar de zeer wereldse spanningen in de Gemeenten, die dodelijk zijn voor de liefde, die de meest eschatalogische is van alle machten uit het Koninkrijk der hemelen. Louter civiele behoudzucht doodt de kracht der christelijke dynamiek totdat de Geest nieuw leven wekt. Hier moeten ernstige beslissingen telkens opnieuw genomen worden . . ."

* * *

Opnieuw beslissingen nemen, ernstige beslissingen, principiele beslissingen, daar is veel moed voor nodig. Het is veel moeilijker, opnieuw beslissingen te nemen, dan te blijven bij de oude, vertrouwde en welbekende uitspraken, die wij soms ten onrechte principes noemen.

Als wij opnieuw beslissingen nemen, kan het wel eens schijnen, dat wij minder principes overhouden, dan waarmee wij begonnen. Wij kunnen wel eens tot de ontdekking komen, dat iets, wat wij voor een principe hielden, de toets niet meer kan doorstaan. Er is veel moed voor nodig, om tot zo'n erkenning te komen. Wat een gevaarlijk standpunt, zal men zeggen. Misschien zegt men wel: on-principieel, juist op het moment dat we zeer kwetsbaar zijn, omdat we plotseling en ongewild nieuwe beslissingen moeten nemen.

Toch zullen wij die worsteling moeten doormaken.

Wij kunnen niet als een rotsblok onbewogen blijven in de rivier van het leven, maar we mogen ook niet als een stuk hout of een dode vis afdrijven op de stroom.

Het is een worsteling, zoals de levende vis worstelt tegen de stroom op.

Een vallen en opstaan vaak.

Maar wie nooit valt, vrage zich af of hij wel eens opgestaan is.

Ad. O.

* *De Verantwoorde Maatschappij Uit. T. Wever, Franeker.*

H.K.H. PRINSES MARIJKE hoopt op 18 Febr. 12 jaar te worden.

TOURNOOI VAN HOLLANDSE "KERKDECLAMATOR"

De 18-jarige declamator Joop De Vries te Wormer Ndl. heeft het voornemen, in de komende herfst een tournooi door Canada te maken, waarbij hij declamatie-avonden hoopt te geven in verschillende plaatsen. Hij verwierf reeds grote bekendheid in Nederland, waar hij optreedt voor jeugd-bijeenkomsten, bondsdagen en kerkelijke bijeenkomsten. Hij noemt zichzelf "Kerkdeclamator" en heeft als zodanig goede referenties van predikanten der Geref. Kerken in Nederland.

De heer De Vries hoopt met de Nieuw Amsterdam op 23 September in New York aan te komen, waarna hij direct naar Hamilton reist om daar zijn eerste declamatie-avond in Canada te houden. Vervolgens zal hij in de omgeving van Trenton enige weken verblijven om er een tiental avonden in de omgeving op te treden. De organisatie in die omgeving is in handen van Mr. J. VanderVliet te Trenton. Gaarne zal hij ook in andere plaatsen optreden. Het is de bedoeling dat hijzelf het gehele programma vult, afgewisseld met samenzang. Hij hoopt ook enige tijd te logeren bij Rev. Habermehl, die vanuit Wormer een beroep naar Newmarket heeft aangenomen en begin Mei naar zijn nieuwe gemeente hoopt af te reizen. Het adres van de heer De Vries is Zandweg 176 Wormer, Holland.

ON YOUR WAY

THE LORD AND HIS SERVANTS

"For the Kingdom of heaven is as a man travelling into a far country, who called his own servants, and delivered unto them his goods. And unto one he gave five talents, to aonther two, and to another one; to every man according to his several ability; and straightway took his journey."
Matth. 25:14, 15.

The Lord in this parable is Jesus Christ Himself. He ascended into heaven and left for us His goods, spiritual and material things: love and faith, knowledge and wisdom, but also strength, money and labor. He has committed it all to us and each one of us received five or two or one talent: unequally, because we all are unequal and because not everyone can bear the same responsibility.

The parable tells us that the Lord has given an abundance of treasures to everyone of us. This is a surprising fact, for one talent has a value of at least twenty thousand dollars. If we are poor and least gifted, we still received a great deal more than we realize, because all our belongings are the goods of Christ: He entrusted them to us.

A second point in this story is the relation between the lord and the servants: they are his own. This picture means, that they wholly belong unto Jesus, bought with His blood, delivered from the devil. This is the only comfort of our heart: we are the Lord's.

Moreover, this parable is placed in the greatest discourse of Christ dealing with the end of Jerusalem and the end of the world history in His second coming. The Lord in the parable is going to return! He is coming to reckon with his servants, asking: how did you use MY goods?

We urgently need the message of this parable in our daily life. Jesus taught his disciples and all who want to follow Him, that He is their Lord and Master: that they don't belong unto themselves, but unto Him: they have to trade with the talents, which are His and in this way they are longing and waiting for Him.

Therefore the main question for us is, whether we truly acknowledge Him as our Lord: whether we really live for Him and whether under all circumstances our only purpose is to serve Him.

The world lives for itself without the faintest idea of the fact, that it shall have to give account for its actions. The world sees in wisdom, richess and power its own glory. This is a terrible delusion, through which it must perish.

But what shall we say about ourselves? Do we accomplish our task in faithfulness and obedience, because we hear our Lord calling us? Do we really use all our talents, because the Lord has entrusted them to us?

May the Lord more and more teach us to understand this parable and its wonderful truth.

Acknowledge Jesus Christ as your Lord. Bow down before Him and live for Him. Consecrate to Him alone all gifts, which He has entrusted unto you and work with them till He comes.

F. Guillaume.

CALVINIST-CONTACT
DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY
P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone LI 5-4636

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by Guardian Publishing Co. Ltd., Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Bouwland of Bouwterrein

Een van de tegenstrijdigheden van dit land, dat schijnbaar onuitputtelijke bronnen van welvaart bezit en dat tegelijkertijd een van de dunst bevolkte landen ter wereld is, is dat er een ernstig gevaar bestaat dat er in de toekomst niet genoeg bouwland zal zijn.

Er zijn natuurlijk oneindig grote onbevolkte gebieden in het Noorden en Noordwesten. Maar hun geschiktheid voor bevolking, hetzij voor agrarisch of industriëel gebruik, is beperkt. Vele streken in Canada en wel in het bijzonder de dichtbevolkte gedeelten van het Oosten, lopen het gevaar dat, hoewel zij bijzonder vruchtbaar en bruikbaar voor de landbouw zijn, zij ten prooi zullen vallen aan de zogenaamde "developer".

Roderick Goodman wijst er in een artikel in het Toronto Globe & Mail Magazine op dat de industrie, die eens beschouwd werd als nuttig voor iedereen en elke gemeenschap, op dit ogenblik in vele streken gezien wordt als een geniepige en onbedwongen indringer die zich voedt op het bouwland van de natie. Indien men de industriele groei en de bouw van huizen aan zijn lot over zou laten, zou het zijn eigen ondergang bewerkstelligen, zeggen de economen.

★

De mensen die trachten hier tegenin te gaan — natuurbeschermers, landbouwers, landbouwdeskundigen, ingenieurs en enige stadsplanners — hebben moeite om gehoord te worden. En het is inderdaad moeilijk zich voor te stellen dat Canada's eindeloze landerijen zouden verdwijnen onder huizen en fabrieken.

Tenzij U natuurlijk een van de honderden boeren bent in de Niagara Peninsula, die met eigen ogen zien hoe onvervangbare boomgaarden verkocht worden aan huizenbouwers; of een landbouwer in Quebec die ziet hoe de rivieren, die in de St. Lawrence uitkomen, vervuild worden.

Deze mensen zouden graag een einde zien komen aan de ongedwongen uitbreiding van de steden; de lange strijd tussen de zich uitbreidende stad en het boerenland. Tot zover stond de landbouw aan de verliezende kant.

In Ontario is de hoeveelheid boerenland van een maximum in 1931 van 23.000.000 acres terug gelopen tot ongeveer 19.880.00 acres.

Met behulp van de wetenschap is het mogelijk meer per acre te produceren. Prof. E. G. Pleva, hoofd van het Geography Department van de University of Western Ontario, waarschuwt echter: "Dit komt niet voor dat een bevolkingsaanwas er om vraagt. Wanneer het zover is, zal deze grotere bevolking wonen op het land waarop haar voedsel verbouwd had moeten worden."

Planners hebben er een eenvoudige uitdrukking voor: landgebruik. De hele samenleving heeft er echter belang bij.

Ingenieurs, landbouwkundigen, natuurbeschermers, planners, economen, topographen, landbouwers, geographen hebben allen hun eigen mening over de juiste oplossing. Ongelukkigerwijze is men het echter niet geheel over deze oplossing eens. Vele economen willen zelfs niet eens toegeven dat er een probleem bestaat.

★

Tot nu toe toonden de politici zich niet bereid de eigenaars van de betreffende gebieden in te lichten hoe te handelen.

In Quebec heeft de Catholic Farmers' Union, die meer dan 40.000 boerengezinnen vertegenwoordigt, de provinciale regering verzocht tussenbeide te komen door richtlijnen op te stellen voor het gebruik van het land. In het rapport van de Gordon Commision betreffende economische vooruitzichten werd een professor uit Montreal aangehaald: "We hebben hier niet te maken met een kleine vervuiling, maar met een gigantische hoeveelheid vuil in sommige rivieren. De liefdelijke stromen van de provincie zijn op het ogenblik in werkelijkheid open riolen, die in de mooie maar vuile St. Lawrence uitmonden."

In Ontario wordt de Niagara Fruitbelt als voorbeeld gesteld voor de noodzaak van een provinciaal — of tenminste regionaal — programma voor landgebruik.

De vruchtbare streek tussen Lake Ontario en de Niagara levert 57% van de fruitoogst van Ontario en 26% van die van het hele land. De fruitverwerkende industrie heeft $14.000.000 in fabrieken geïnvesteerd, haar bruto verkoop bedraagt $25 millioen per jaar en haar jaarlonen $5 millioen.

In vijf jaar hebben zich 30.000 mensen in deze landbouwgebieden gevestigd, echter niet om te boeren. Zij hebben 2.700 acres eerste klas fruitgrond in beslag genomen.

Zij hebben zich gevestigd in kleine nederzettingen (soms niet meer dan drie of vier stukken land), en in grotere verspreid gelegen nederzettingen. Willekeurige verdeling van het land heeft geleid tot hoge onkosten voor gemeentediensten. De boer moet hogere belasting betalen om te helpen deze stadsdiensten te bekostigen.

En de boer ontdekt, nadat zijn woede is overgegaan in ernstig nadenken, dat het meer profijt zal brengen indien hij zijn land ook verkoopt. Daarom ziet men langs de Queen Elizabeth Highway en Highway Nr. 8 zoveel bordjes met "For Sale".

De Conservation Council of Ontario staat vooraan in de strijd voor regionale planning. Haar zegsman, Eric W. Baker uit Toronto zegt, dat een provinciaal programma voor gepland landgebruik op regionale gebied minstens twee jaar nodig heeft voor het in werking kan treden. Zegslieden in Ottawa verklaren dat zij zich van de noodzaak van een regionale of zelfs nationale politiek bewust zijn, maar dat deze uit de publieke opinie zal moeten voortkomen. "Wij zijn nu gezamenlijk geïnteresseerd in de Saskatchewan irrigatie en de ontginning van moerassen in de Maritimes," zo zei een zegsman van het Department van Agriculture.

Dr. E. G. Faludi, een planning consultant in Toronto, stelt voor een overkoepelend plannend en uitvoerend orgaan in te stellen, iets dergelijks als de Federal District Commision, die $20.000.000 ter beschikking kreeg om parklanden om Ottawa aan te schaffen. Deze landerijen worden weer aan boeren in pacht gegeven. In de praktijk kan de regering dus beslissen hoe het land gebruikt zal worden.

Een dergelijke instelling, zo zegt Faludi, zou een volledig materieel plan voor een streek moeten opstellen, waarmee het gebruik van goede fruitgrond voor nederzettingen wordt voorkomen. Hij raadt dat wetten de provinciale regering het recht zullen geven fondsen vrij te maken voor landaankoop om open streken te verkrijgen waar geen huizen en fabrieken gebouwd mogen worden.

Nauw verbonden aan de schroom van de politici om zich op dit gebied te wagen is het traditionele recht van de mens om met zijn land te doen wat hij wil, zij het te gebruiken voor landbouw of huizenbouw.

★

Makelaars hebben groot belang bij iedere stap die gedaan kan worden om landbouwers van verkoop van hun land aan "subdividers" te weerhouden.

Murray Bosley voormalig voorzitter van de Ontario Association of Real Estate Boards, gelooft dat iedere beperking van het recht van de boer om zijn land met winst te verkopen vergezelt moet gaan van een subsidie. "Wanneer hij een stuk land bezit waarvan de landbouwwaarde b.v. $1.000 is, en een huizenbouwer biedt hem $2.000, dan zou iemand hem het verschil van $1.000 moeten betalen wanneer hem de mogelijkheid tot verkoop wordt onthouden."

Het vraaagstuk zal kennelijk niet zonder enige zelfdiscipline kunnen worden opgelost.

(CS)

Geloof en Wetenschap

Over het conflict en het verband tussen geloof en wetenschap is de laatste tijd in ons blad wel het een en ander geschreven. Vooral het vraagstuk der evolutie, waarmee vele van onze kinderen op school in aanraking komen, heeft bij ons belangstelling gewekt. In dit verband laten wij hier een samenvatting volgen van een rede, welke de Gereformeerde hoogleraar prof. dr. J. Lever heeft uitgesproken op de jaarvergadering van de Vrije Universiteit onder de titel "De V. U. en de moderne biologie". Dat wij deze rede onder de aandacht van onze lezers brengen, betekent uiteraard niet, dat wij ons daarmede verbinden aan alle uitspraken daarin. Men lette echter speciaal op de eenzaamheid, die de christen-geleerde soms benauwt.

De V.U. is met een zeer speciale bedoeling, met een scherpomlijnde opdracht, in het kader van een alles omspannende visie opgericht, aldus prof. Lever. De visie n.l. dat het geloof in Jezus Christus van universele betekenis is, dat de betekenis van het christen-zijn niet beperkt blijft tot het allerintiemste in ieder mens apart, maar dat het inhoudt, dat op alle terreinen van het leven het evangelie de zuiverende, herstellende en verlichtende rol kan en moet voeren.

Als eerste doel zag men natuurlijk de opleiding in christelijke sfeer van predikanten, leraren, politici, juristen en artsen van eigen richting. Daar bovenuit ging echter het tweede doel, n.l. dat de V.U. een centrum van studie zou zijn, dat als een hoge uitkijktoren de hele wereld van het moderne denken en weten bestrijkt en naderbij brengt. Maar boven dit alles uit ging toch het derde doel, n.l. dat deze uitkijktoren tevens vuurtoren behoorde te zijn. Een vuurtoren, die (met grote precisie) rondom zich heen over het gehele menselijk weten en denken de lichtstralen van het evangelie door de donkere nacht moest laten schijnen.

IN EEN VREEMD LAND

Prof. Lever concludeert dan, dat deze drievoudige opdracht niet aan een onpersoonlijke instelling "de V.U." wordt meegegeven, maar aan individuele mensen, mensen met gebreken, eigenaardigheden, zwakheden, zonden. Hoe moeilijk deze opdracht voor deze mensen soms is, demonstreert hij met het volgende voorbeeld: Wanneer uit de beschutte omgeving van een klein dorp een jongen op z'n eentje naar een ander werelddeel gaat om daar rond te reizen tussen mensen met andere gewoonten, andere omstandigheden andere religieuze overtuigingen, dan ziet zijn vader hem met zorg vertrekken. Zal hij daar wel dezelfde blijven, zal hij wel de levensstijl vasthouden die hij thuis gewend is, zal hij zijn geloof niet verliezen?

Welnu, zegt prof. Lever, op dezelfde wijze zendt U mensen uit Uw eigen kring totaal vreemde werelden van het denken binnen. Werelden waar men andere dingen doet, waar men andere dingen denkt, en waar men, zeer in het algemeen, ons geloof niet deelt. En zij *moeten* dit; zij hebben de *opdracht* om soms maanden of jaren, ver van huis en heel alleen, door die vreemde landen te zwerven om daar alles goed in zich op te nemen, zodat zij, thuiskomend, kunnen vertellen van wat daar te doen is. En zij hebben tevens de opdracht, om daar ver van huis ook het geloof te belijden. Begrijpt U, dat deze zware taak de mensen die U er op uit stuurt, wel eens benauwt? Benauwt, omdat het altijd moeilijk is ver van huis het geloof te bewaren ,en ook omdat het moeilijk is, ver van huis het geloof te belijden. Maar ook moeilijk, omdat men, ver van huis, wanneer men meer van een gedeelte van de wereld heeft gezien, soms ineens of langzamerhand inziet dat het beeld dat men thuis over dat verre land heeft, in bepaalde opzichten niet met de werkelijkheid overeenstemt.

EEN FASCINERENDE WERELD

Vervolgens vergelijkt prof. Lever zich dan met iemand, die zo is uitgezonden en nu wordt teruggeroepen, om "thuis" wat te vertellen over de wereld, waarin hij uitgezonden is, de biologie. Deze wetenschap houdt zich bezig met het bestuderen van de planten en dieren, die hier op aarde voorkomen. Onder meer bestudeert de biologie de levensgewoonten en de lichaamsbouw van levende wezens. Zij onderzoekt de ligging van de organen en bestudeert met behulp van microscopen de fijnere structuren van weefsels en cellen. Ook worden de levensprocessen, zoals ademhaling, spijsvertering, spierwerking en zintuigfuncties waargenomen en geregistreerd. Er wordt gespeurd naar de gewoonten van vissen ten behoeve van de visserij, naar de erfelijke eigenschappen bij plant en dier ten behoeve van landbouw en veeteelt, naar de werking van hormonen en vitaminen ten behoeve van de medische wetenschap, enz.

In het land van de moderne biologie doet men echter ook nog wel andere dingen. Men stelt daar n.l. een aantal vragen, waarvan de betekenis zich ver buiten de biogie doet gelden.

Men vraagt zich b.v. af waar deze bonte gevarieerdheid van planten en dieren vandaan komt. Het onderzoek heeft n.l. aangetoond, wat wij reeds wisten, dat de aarde er niet altijd is geweest, en dat zij in haar prilste begin onherbergzaam was voor de levende organismen. En nu doet zich de merkwaardige omstandigheid voor, dat de korst van onze aarde zeer vele resten bevat van vroeger geleefd hebbende organismen, zodat door de bestudering hiervan een antwoord op deze vraag kan worden gezocht. Dit zijn de z.g. *fossielen.*

Het gesteente, waarin de grotten van Zuid Limburg zijn uitgehouwen, bestaat uit vrijwel niets dan fossielen, uit de afgestorven en versteende resten van trilliarden organismen van allerlei aard: van planten, van een-cellige diertjes, van zee-egels, van haaien en andere vissen. Ook de steenkool, die bij millioenen tonnen gedolven wordt, bestaat vrijwel uitsluitend uit versteende resten van gestorven organismen. Zo is ook de aardolie ontstaan uit de vergane resten van ontelbare planten en dieren. Wanneer U op een winterdag eens denkt aan al dat bewegen en al die drukte in een stad als Amsterdam, realiseert U zich dan eens, dat alle rook uit alle schoorstenen, dat alle lampen die U ziet branden, dat alle trams, alle automobielen, alle bromfietsen, alle gastoestellen waarop de huisvrouwen de maaltijd bereiden, dat alle fabrieken en alle schepen in de haven, dat al deze activiteiten slechts mogelijk zijn, doordat onze aarde rijk is aan resten van vroeger geleefd hebbende planten en dieren.

DOOR EN DOOR ONCHRISTELIJK

Bij het onderzoek van deze fossielen is nu gebleken, dat er vroeger geheel andere planten en dieren leefden dan tegenwoordig. Ook is aangetoond dat in de loop van zeer lange tijden de planten en dieren sterk van vorm zijn veranderd. Deze en andere waarnemingen hebben de moderne biologie er toe gebracht om aan te nemen, dat alle planten en dieren op de aarde in de loop van honderden millioenen jaren uit elkander zijn ontstaan door een gigantisch evolutieproces.

Nu is er in dat land van de moderne biologie onder de mensen nog een andere belangrijke opinie, die ieder die vanuit onze kring dat land bereist, opvalt. Zeer velen zijn daar namelijk van mening, dat er geen God bestaat. Ja, in dit land van de moderne biologie is voor velen de wetenschap zelf tot godsdienst geworden. Zo is de moderne biologie een fascinerend, maar door en door onchristelijk land. En in dat land zijn wij door U gezonden. Dat is de wereld, waarin wij ons jaar in jaar uit moeten bewegen, waarin wij ons werk hebben gevonden. Wij doen daar ons onderzoek, wij spreken er met de mensen, wij lezen bladzijde voor bladzijde hun boeken. Zo zwerven wij soms weken aaneen *alleen* door dat vreemde land.

(Wordt voortgezet).

HET VLAGGENPROBLEEM OPGELOST ?

(C. S.) — Canadezen hebben minstens even lang over hun nationale vlag getwist als over hun nationale volkslied.

Er zijn en waren diegenen die zich standvastig houden bij de overtuiging dat, indien we een andere vlag dan de Union Jack van Groot-Brittainnië zouden gebruiken, dit een verkoeling met Engeland en een verzwakking van de banden van het Gemenebest zou betekenen. Dit zijn meestal dezelfde mensen die er op staan dat het God Save the Queen, het Engelse nationale volkslied, ook het enige juiste Canadese volkslied is.

Dan zijn er nog diegenen die zeggen dat de Canadian Ensign — bij de meeste Canadezen welbekend als de rode vlag met de Union Jack links bovenaan en het wapen op het rood — als Canadese vlag zou moeten worden aanvaard. (Zij is al aangenomen door het leger en de Canadese regering voor gebruik overzee, zij is echter volgens de wet niet "officieel").

Dan zijn er nog anderen die zeggen, dat Canada een nieuwe vlag zou moeten hebben, zonder de Union Jack of enig ander symbool dat er op zou kunnen duiden dat Canada niet geheel onafhankelijk zou zijn. Hierover zullen wij nu niet in bijzonderheden treden; de voorgestelde ontwerpen lopen in de honderden.

Het lijkt er nu op dat de meningsverschillen binnenkort voorbij zullen zijn. Kortgeleden had namelijk een gebeurtenis plaats die hier meer op wees dan enige andere gedurende de laatste 30 of 40 jaren. De regering van Ontario heeft plotseling de Canadian Red Ensign in plaats van de Union Jack van de vlaggestok bij Queen's Park, zetel van de provinciale regering in Toronto, laten wapperen.

De vlag werd gehesen op order van Premier Frost zelf. Mr. Frost zei, dat hij en zijn broer in de Eerste Wereldoorlog onder deze vlag hadden gestreden en dat zij door velen als Canada's vlag werd beschouwd.

Waarom is dit zo veelbetekend? Omdat een van de meest hardnekkige voorstanders van de Union Jack als vlag voor Canada altijd geweest is deze zelfde Mr. Frost, met zijn conservatieve provinciale regering. Union Jack's worden door bijna alle openbare scholen in Ontario gevoerd. Indien de Canadian Ensign van de gebouwen op Queen's Park blijft wapperen, kunnen we verwachten dat binnenkort ook de scholen in Ontario haar zullen hijsen.

En aangezien Ontario altijd het bolwerk van de weerstand tegen de verandering van de Union Jack naar de Canadian Ensign (of een andere vlag) is geweest, is het zeer goed mogelijk dat dit het begin is van het einde van een lange, lange twist.

Het betekent zeer zeker niet dat dat alle moeilijkheden achter de rug zijn. Verre van dat. Er zullen velen zijn die zullen uitroepen dat zelfs de Canadian Ensign niet dicht genoeg bij een ware Canadese vlag komt.

Het is echter niet onwaarschijnlijk dat Mr. Frost hierover gedurende de laatste weken gesproken heeft met Prime Minister Diefenbaker. En het is zeer wel mogelijk dat zij samen overeenkwamen, dat het beter zou zijn het te houden op de Canadian Ensign, de vlag die reeds zo welbekend is al is het dan nog niet officieel, dan een lang en verhit argument te riskeren over een geheel nieuw ontwerp.

BRIEF UIT NEDERLAND

van Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

OVER EEN REGERING IN DE MIST EN EEN BEURS DIE WANKELT OP HAAR FUNDAMENTEN

Vandaag wapperen de vlaggen voor prinses Beatrix. Eenentwintig jaar wordt zij, dus meerderjarig. Bekwaam om als meerderjarige het koninklijk gezag te aanvaarden of waar te nemen werd onze oudste prinses reeds drie jaar geleden. Gelukkig is zij in die drie jaar niet aan dat koninklijk gezag toegekomen en kon zij als prinses haar eindexamen gymnasium doen en haar universitaire studie aanvangen. Als prinses heeft zij in die drie jaar zich bij allerlei gelegenheden onder ons volk bewogen en kennis gemaakt met de bevolking in Suriname en op de Nederlandse Antillen. Een aardig innemend meisje is zij bij dat alles gebleven. Het lijkt wel of zij aan haar vaders vlotheid, haar moeders vriendelijkheid paart en beider veelzijdige belangstelling.

Op een dag als deze gaan natuurlijk de gedachten van de ouderen terug naar die januarimaand, dat de geboorte van een troonopvolger of troonopvolgster met zoveel spanning en blijdschap werd tegemoet gezien. Nog juist op de eenenderstigste kwam de blijde tijding af. En dat is nu alweer eenentwintig jaar geleden!

★

Over het wapperen van vlaggen gesproken . . . Het leek er op of we daarvan dit jaar niet veel zouden zien. Niet omdat er geen vlaggen uitgestoken zouden zijn, maar omdat de mist ze omhulde. Dagenlang heeft er een voor Nederland ongewoon dikke mist over west-Europa gehangen, die vrijwel alle uitzicht benam. In onze stad heeft de straatverlichting bijna de hele dag gebrand. Niet dat het veel hielp. De bevolking werd per radio verzocht 's avonds de gordijnen open te laten opdat van de huiskamerverlichting nog iets zou doordringen op de straat. Op de buitenwegen kropen de auto's in letterlijk onafzienbare files achter elkaar voort, de achterlichten van hun voorgangers waren ongeveer het enige waarop de bestuurders zich konden orienteren. Een Londense 'smog' kunnen we ons nu een beetje voorstellen. Ook bij ons was het verschijnsel het hevigst in de industriesteden. Bij de uitvalspoorten van Rotterdam stond de politie de automobilisten te waarschuwen, dat ze maar beter in de stad konden blijven, desnoods in Rotterdam overnachten. Padvinders met petroleumlampen leidden het verkeer 'stapvoets' door Overschie. Zo was het gisteren en eergisteren. En ziedaar, vanmorgen straalde de Oranjezon.

★

Over de regering, die ons noodkabinet-Beel moet opvolgen, hangt een soort figuurlijke mist. Niemand die er kijk op heeft wat daarvan komen moet. Verkiezingsuitslagen zijn in ons land nooit zo heel erg opzienbarend. Een verschuiving naar links, een verschuiving naar rechts, meer is er niet te verwachten van de twaalfde maart. Op een sterke rechtse meerderheid durft niemand te rekenen. Er zal dus weer samenwerking moeten wezen. Maar in de verkiezingspropaganda, die nu begint, verklaart de ene partij voor de andere partij na zich tot samenwerking weinig bereid. De Antirevolutionaire partij heeft als ideaal uitgesproken: christelijke politiek door een christelijk kabinet; naar een herstel van de brede basis (de samenwerking tussen rechts en links) kan zij niet zo erg verlangen. Lijsttrekker van de A.R. is Prof. Zijlstra, de tegenwoordige minister van Economische Zaken. De Christelijk Historischen hebben de bejaarde Dr. Tilanus weer als nummer één op hun lijst. Op de lijst van de A.R. komen nog steeds geen vrouwen voor; de C.H. hebben ook nu weer Jonkvrouwe Wittewaal van Stoetwegen op een kansbiedende plaats. Behalve de A.R. Partij en de C.H. Unie doen nog 11 andere partijen aan de verkiezingen mee, maar daar zijn enkele kleine bij, die weinig of geen kans maken. De strijd zal gaan tussen de socialisten, de rooms-katholieken, de protestants-christelijken (over 2 of 3 partijen verdeeld) en de liberalen.

In Amsterdam bestaat al sinds jaren een IJ-tunnelplan, dat maar nooit een tunnel wil worden. Rotterdam is nog voor de oorlog aan de tunnelbouw begonnen en zijn Maastunnel wordt alweer te klein. Plannen voor andere tunnels liggen gereed; het nieuwste wat Rotterdam wil is nu een ondergrondse spoorweg. Misschien dat we dat ook nog wel eens beleven; als Rotterdam plannen maakt gaan die over het algemeen wel door.

Weer een ander Rotterdams idee is een universiteit; de Economische Hogeschool die de stad heeft is niet meer genoeg. Ook op het punt van het hoger onderwijs zijn de Rotterdamse plannenmakers zeer vooruitstrevend; o.a. aan een avondopleiding wordt gedacht, en over het algemeen aan een opleiding die in het eerste gedeelte het accent legt op de algemene vorming; terwijl in het tweede gedeelte een hoofdvak kan worden gekozen, als voorbereiding op verdere studie aan de eigen universiteit of aan een andere universiteit.

Een dergelijk systeem van hoger onderwijs doet in ons land nogal 'Amerikaans' aan; kritiek van de zijde van hoogleraren is reeds losgekomen.

Rotterdam is een stad die zich op allerlei manieren in het nieuws weet te houden. Maar over andere streken van het land is ook nog wel eens iets te vertellen.

★

Westbrabant heeft een grootscheeps 'Kreekrakplan' ontworpen voor havens, industrie en woningbouw waarmee het de grote buur wil worden van de randstad Holland.

Door de snel ingetreden dooi zijn er overstromingen geweest in het oosten van het land; bij Meppel en Schonebeek vormden zich uitgestrekte meren.

De Amsterdamse beurs wankelt op haar fundamenten lazen wij in de krant. Daar moet bij gezegd worden, dat dit niet figuurlijk, maar letterlijk is bedoeld, maar dan is het nog ernstig genoeg. De Amsterdamse beurs is een schepping van de grote Nederlandse bouwmeester Berlage; zij staat op een van de mooiste punten van Amsterdam. De grond is op dat mooie punt echter drassig en de beursfundamenten zijn gedeeltelijk gaan zweven, zodat de muren scheurden en verzakten. Het betreden van de beurs zou wel eens levensgevaarlijk kunnen worden. Herstel van Berlages beurs kost tien miljoen, een nieuwe beurs vijftien miljoen. Maar dan heeft Amsterdam geen schepping van de grote Berlage meer. Wel een modern en up to date gebouw.

Tijdens een persconferentie over de verzakkende muren van het Amsterdamse beursgebouw toonde Ir. H. Voorham, directeur van de bouwonderneming die in de jaren 1898—1903 de beurs heeft gebouwd, foto's die aantoonden, dat sommige scheuren al voor de voltooiing van het gebouw werden geconstateerd.

Minister Luns is naar Londen gevlogen om o.a. besprekingen te voeren over de K.L.M., die nog maar één maal per week op Singapore zou mogen landen. Niet helemaal ontevreden is hij teruggekeerd.

Op de melk die onze koeien in overvloed produceren heeft de regering, over een jaar gerekend, per hoofd der bevolking f 50 toegelegd.

In Amsterdam wordt een geruchtmakend proces gevoerd tegen een boekhouder-kassier van een kleine bankinstelling, die kans heeft gezien twee miljoen gulden te verduisteren zonder dat de accountants bij controle er iets van merkten. En dat enorme bedrag op te maken zonder dat zijn collega's en chefs iets vermoedden.

Amsterdam in de mist. De grijze achtergrond zijn de schepen in de haven, op slechts enkele meters afstand van de fotograaf.

ANKE

door

FOKA VAN LOON

KORTE INHOUD: Anke is een meisje van het platteland. Haar vader is de vrolijke en warmhartige dorpssmid Van Dalen, die af en toe danig de pin op de neus krijgt van zijn wat pessimistische vrouw. Anke is zojuist geslaagd voor het eindexamen van de mulo, waardoor zij zich onderscheid van de meeste van haar leeftijdgenoten in het dorp. Ze gaat nu echter een poosje het dorp verlaten, om te logeren op de kwekerij van haar grootouders van Moeders kant. Ze verheugt zich er heel erg op.

(22)

Anke vertrekt op de vastgestelde tijd, de koffer zwaar geladen. Moeder heeft er, mopperend over die meidjes van tegenwoordig, die er even zoveel paren schoenen als jurkjes op na houden, van alles in gestouwd. Zelf had ze vroeger één daags en één Zondags kleedje, daar was 't mee af. Kom daar nu 's om?

In haar eentje moet Anke er nog eens om lachen. "Waarvoor heb je al die schoenen nodig," heeft moeder gevraagd, wijzend naar de grijs linnen pumpsjes, die te zamen met de bruine die ze aan heeft, haar enig bezit aan voetbekleding vormen. De grootste plaats in haar valies wordt niet ingenomen door haar garderobe, maar door moeders eigenhandig bereide geschenken, drie flinke potten frambozen en een krentebrood zolang als haar koffer.

Zodra de trein de overkapping binnenrolt, ontwaart Anke het rolmopsfiguurtje van tante Lien.

Gesteund op haar onafscheidelijke paraplu beidt ze met opgeheven hoofd het aansnuivend monster. Haar kleine spleetoogjes staan vrolijk in haar purperkleurig dik gezichtje. Zodra ze haar nichtje achter één der ramen herkent, dribbelt ze, een welkomstgroet seinend met haar regenscherm, zo vlug haar corpulentie het toelaat met de trein mee. Ze wedijvert met het gevaarte in hijgen en puffen, terwijl ze Anke de korte armen om de hals slaat. "Wel kind, lieverd, wat een lang end ben je geworden!"

Anke lacht opgewekt: "U denkt er anders over dan onze Jan. Die laat me onder zijn arm doorlopen, om me te laten voelen, hoe 'n klein wurm ik ben."

"O, naar die barre groterds kijk ik niet! Waar zou ik dan belanden?" Tante lacht glunder haar hele kunstgebit bloot en tilt eens aan Anke's bagage. "Maar m'n kind, als lood!" roept ze verschrikt uit en zet de koffer, die er om z'n zeer normale afmetingen zo onschuldig uitziet, haastig weer op de grond. Anke lacht schalks. "Moeder bakte een krentebrood voor oom Klaas en weckte efkes een paar flesjes vruchten voor opoe," verklaart ze. Tante's gezicht glimt van zweet en waardering. "Die moeder van je," zegt ze, "die blijft hetzelfde. Altijd studderen en in de weer. 't Is er niet gauw te veul."

Zo keuvelend geleidt tante haar nichtje naar de uitgang. Anke verwisselt steelsgewijs haar koffer van de ene hand in de andere maar er ontgaat tante Lien niets. Dáároan merkt Anke de bloedverwantschap met haar moeder. "Hij is jou toch ook zwaar genog hè, maar d'r is geen vuiltje aan de lucht. Ome Klaas staat buiten te wachten. 'k Heb em één keer meenomen op 't perron! Maar, m'n kind, wat ik toen beleefd heb!" Tante Lien slaat haar ogen ten hemel en slaakt een steunende zucht om Anke enig idee te geven van wat ze doormaakte. Deze luistert geamuseerd naar haar heftig gesticulerende tante, die hierdoor aangemoedigd verder vertelt: "Hij ging te keer als een klein kind, zó bang was 't ie, toen de trein binnenkwam! De ziel! 't Was haast geen doen. Wat was ik verlegen blijd, toen ik hem goed en wel dat perron weer of had. Ik zei tegen de oude mensen: Dat is één keer, maar nooit weer! Foei, foei! Kijk, daar staat ie, de zwalker, 't zal mijn benieuwe, of hij je nog kent!"

Anke moet op haar tenen staan, om haar oom te omhelzen. Met een imbeciele lach op zijn breed gelaat, neemt hij de hartelijke begroeting in ontvangst.

"Ome Klaas!" Ze schudt hem bij z'n schouders heen en weer met haar kleine meisjeshanden. "Ken je me nog? Nou, bekijk me es goed! Wie ben ik dan?"

"Jaaa, nou ziet ik het al! Anke hè? N-n-net," hakkelt de onnozele, "n-n-net, Anke, hiet ze!" Triumfantelijk kijkt hij rond, alsof hij 't werkelijk zelf zo goed had onthouden: "I-i-ik ken je wel, m-m-meidje!"

"Docht ik 't niet, dat je 't nog wel wist!" prijst Anke. Dan vleit ze: "Wil ome Klaas m'n koffer wel dragen, maar je hebt er een hele sjouw an, hoor!" Als een veertje licht de reus 't valiesje van de grond. "N-n-niks niet zweer!" snoeft hij als een kleine jongen.

"Dat komt, dat je zo sterk ben ome Klaas," steekt Anke hem nog een eindje in de hoogte. Ze geeft hem een arm en strijkt liefkozend als een poesje even haar wang langs de ruige stof van zijn mouw. Met zichtbaar genoegen heeft tante de ontmoeting van Anke en haar oom gadegeslagen.

"Wat is 't een aardig meidje worden," denkt ze. "Zo hartelijk en verstandig als ze met die stakkerd omgaat, compleet als een groot mens."

Anke, onbewust van tantes gunstige opinie omtrent haar, huppelt meer dan ze loopt tussen de beide mensen in. Ze geeft tante een kneepje in haar arm.

"Vind je 't nog een beetje lekker, om naar ons oude mensen uit logeren te gaan?"

"Nou en of," antwoordt Anke volmondig. De opwinding heeft haar wangen licht rood gekleurd, haar donkere krullen worden met een goudgloed overtogen door de zomerzon.

"Een knap dinkje wordt het," constateert tante Lien niet zonder trots.

De ogen van ome Klaas gluren met ongewone levendigheid naar het jonge meisje. Hij ondergaat, voorzover dat bij zijn benevelde brein mogelijk is, toch de eigenaardige bekoring, die er uitgaat van haar jeugd. Met hetzelfde instinct, dat ook een klein kind leidt bij zijn sympathieën heeft hij dadelijk aangevoeld dat dit nichtje hem gaarne liefde wil bewijzen. Anke knikt hem eens vriendelijk toe, getrokken door zijn blik. Ze gaat op lichte voeten. In haar hart is alles wat de stemming zou bederven op de achtergrond geraakt of vervaagd. Het lijkt haar heerlijk in de vertrouwde goede sfeer, die er bij opoe en opa is, uit te rusten en zich eens helemaal te kunnen laten gaan, zonder dat ze de knarsende rem, die haar moeder voor al haar gevoelsuitingen is, behoeft te vrezen. Onderwijl tante de sleutel zoekt in haar tasje, gaat de deur al open. De oude mensjes staan te samen in het kleine gangetje en strekken tegelijk de armen naar hun gast uit.

"Ja, wat zeg je er van?" vraagt tante Lien vrolijk. "'t Is een hele juffrouw worden, niet?"

Ome Klaas brabbelt er tussen door, terwijl hij z'n moeder aan haar mouw trekt, dat hij heel best weet, hoe 't nichtje heet. Opoe zwaait hem daarvoor al de zo vurig begeerde lof toe: "Je benne m'n grote knecht, hoor. Nou, nou, daar hoort moeder zomaar erg van op."

Ook pa laat zich niet onbetuigd: "Deksels ja, laat onze Klaas maar lopen!"

Tevredengesteld laat de grote man zich gewillig door zijn kleine bijdehande zuster van de koffer ontlasten. Ze reikt naar zijn hoed en hangt die voor hem op de kapstok.

Anke zit een ogenblik later in het voor haar gereserveerde hoekstoeltje, met een kussen in de rug, voor 't raam, waar de fuchsia's en de begonia's in kleurige potten de brede vensterbank tot een kleine lusthof hebben herschapen. In opoe's ouderwetse blauwe lijzen dampt de geurige thee. Ze zucht van geluk terwijl ze haar tandjes in een verrukkelijke krakeling zet.

"Opie," zegt ze met blijde vochtige ogen, "wat is 't hier fijn. Vroeger bij Opie van Dalen was 't ook altijd zo genoegelijk!"

"Ja, dat is daar nou wel aflopen!"

Grootvader knikt bedachtzaam en strijkt liefkozend langs z'n welverzorgde witte baard, de glorie van zijn ouderdom. "Zo gaat het, als je ouder worde."

In de hoek van zijn mond rust de lange patriarchale Goudse pijp, een dun rookwolkje kronkelt omhoog.

"Och ja, en als 't verstand minder wordt, dat is zo erg, ik hoop evengoed dat de Here ons daarovoor bewaart," wenst Opie met een blik naar haar zorgenkind.

Ook Klaas heeft z'n kop leeggedronken en wriemelt nu met z'n dikke stuurloze vingers aan het slot van Anke's koffer, die naast hem op een stoel staat. Z'n ogen glimmen van kinderlijke nieuwsgierigheid.

(Wordt vervolgd.)

Church-life in Canada:

Rev. J. Van Harmelen

Kerkbladen schrijven over eenheid

In Canada komen we vooral in aanraking met de drie grote "denominations" de United Church, ontstaan in 1925 door het samengaan van Methodisten, Congregationalisten en Presbyterianen, de Anglican Church en de Presbyterian Church.

In deze drie grote kerkgroepen zijn er velen die er naar verlangen en ook er naar streven om nog eens een "union" te beleven tussen deze drie kerken.

•

Het streven naar kerkelijke eenheid zit in de lucht. In hun bladen wordt er veel over geschreven.

Het blad van de United Church heet "The United Church Observer", het verschijnt eenmaal in de veertien dagen en heeft een oplaag van 225.000 exemplaren. Als men dit blad geregeld leest krijgt men een goede kijk op het leven van deze kerk, merkt men de spanningen die er gevonden worden, en beseft men dat deze kerk zich toch eigenlijk dé kerk van Canada vindt.

De Anglican Church geeft elke maand een National Paper uit, die als Canadian Churchman, reeds jarenlang bekend staat.

De oplaag is niet minder dan 275.000 exemplaren. Drie ervan gaan naar Pond Inlet in het noordelijk deel van Baffin Island, de meest noordelijke en meest geisoleerde zendingspost van deze kerk.

Vijf en vijftig exemplaren gaan naar Old Crow in de Yukon, waar de post bezorgd wordt vanuit Fort Yukon in Alaska.

The Presbyterian Record is sinds 1876 het officiële orgaan van The Presbyterian Church in Canada, en verschijnt eenmaal per maand, op prachtig papier, en de oplaag is 84.468.

In deze bladen schrijft men ook steeds over elkaar, en het onderwerp "vereniging" komt nog al eens voor.

De St. James Kathedraal te Toronto, waar de in dit artikel beschreven intercommunion-dienst werd gehouden, wordt beschouwd als een van de mooiste voorbeelden van kerk-architectuur in Canada. Deze Anglicaanse kerk werd gebouwd in de jaren 1847-1853.

•

"Inter-communion" is tot stand gekomen tussen The Anglican Church of Canada en The Polish National Catholic Church of America. Deze laatstgenoemde kerk is ontstaan in 1897 toen een aantal Poolse gemeenten in Amerika de band met de Rooms Katholieke Kerk verbraken. Deze kerkengroep telt vier bisschoppen, 144 geestelijken en 160 gemeenten, waarvan drie in Canada, Toronto, Winnipeg en Edmonton.

Het besluit om intercommunion van kracht te laten zijn tussen beide kerken was genomen door de Algemene Synode van 1955. Een dienst, om in het publiek de toestand van intercommunion te erkennen, werd in de St. James kathedraal te Toronto gehouden, tegen het eind van het vorige jaar, waarin voorgingen de aartsbisschop, the Most Rev. W. F. Barfoot van de Anglican Church, en de Eerste Bisschop L. Grochowski van de Poolse kerk, terwijl ook de bisschop van de Episcopaalse Kerk van Western New York aan de dienst deelnam. Immers de Episcopaalse kerk in de States heeft reeds sinds 1946 intercommunion met deze Poolse kerk.

•

Ja, er is een trek naar eenheid. Het gaat echter niet zo gemakkelijk. Er zijn er natuurlijk velen die zomaar over alle bezwaren heenstappen, en over de kerkmuren heen elkander graag handen geven, en zo spoedig mogelijk alle kerkmuren willen slechten. Zij die dan niet dadelijk meegaan met de stroom worden "intransigents", onverzoenlijken, partijmannen genoemd. Toch beseft men hier en daar dat het niet zo gemakkelijk is om over elkaars inzichten te schrijven. Een schrijver verklaart tenminste openlijk: je weet nooit of het antwoord dat je geeft nu olie werpt op de golven of olie in het vuur.

De eenheid werd echter weer onder de aandacht gebracht, omdat The Christian Century, een Amerikaans blad, schreef dat The United Church of Canada en The Anglican Church of Canada nu één konden worden, al was het dan dat een minderheid van partijmannen onder de Anglicaanse bisschoppen het nog tegenhield.

•

Anderen fluisteren dat vier of vijf bisschoppen er tegen zijn, en dat zijn dan natuurlijk bisschoppen, die geen Canadese kijk op de zaak hebben.

The Canadian Churchman kon niet nalaten in een editorial op de opmerkingen van The Christian Century te antwoorden met een kort maar waardig artikel "Time is not yet", waarop weer volgde een "editorial reply" in The United Church Observer.

Eenheid! Het was The Anglican Church die in 1874 het eerst een voorstel deed om te praten over vereniging van kerken.

Het was hun Provinciale Synode van Ontario die Presbyterianen en Methodisten bij elkaar bracht in 1875 om over eenheid te discussiëren. Daarna trokken zij zich terug.

Het wordt door The United Church ten zeerste betreurd dat The Anglican Church, die deze besprekingen over de eenheid uitlokte, geen weg heeft kunnen vinden om één met de anderen te worden.

The Churchman zegt: Time is not yet; om te verenigen.

The Observer antwoordt: wij zijn bereid op de vereniging te wachten, maar we zeggen er bij dat het hoog tijd is voor enige active samenwerking.

En wij . . . wachten deze ontwikkeling af, hopend dat wij nog eens als kerken van Nederlandse oorsprong, die heel wat dichter bij elkaar staan, een echte eenheid in Canada mogen vormen. Kerken, die dezelfde belijdenis hebben, misschien zal iemand zeggen: nagenoeg dezelfde belijdenis, en die ook de hartelijke begeerte hebben om in het kerkelijk leven naar niets anders zich te richten dan het onfeilbare Woord van God.

BOEKBESPREKING

HET RAADSEL VAN ONS LEVEN, door Prof. Dr. J. H. Bavinck. Uitg. Boeketreeks, Kok, Kampen.

In de nieuwe "pocketbook-serie" van Kok verscheen dit boek van Prof. Bavinck. Omdat dit de vierde druk is van een bekend boek kunnen we met een korte aankondiging volstaan. Op ingrijpende wijze worden hier de grote levensvragen én hun antwoorden behandeld. Het is de schrijver wel toevertrouwd, om dit op pakkende en ook tere wijze te doen en in schone stijl. Vooral de hoofdstukken over onze afgoden: het geld, eer en genot zijn hoogst actueel, ook voor ons in Canada en de U.S.

Voor een paar Canadese kwartjes kan men een uitgave als deze hier kopen. Wat zouden we graag willen, dat onze mensen dit boek in groot aantal kochten en lazen! Wie het leest, wordt er blijder en rijker door!

A. D. J.

"Te vuur en te zwaard", door Marianne van Noordwijk-Colijn.
Uitgave: Kok, Kampen.

Dit keurig uitgevoerde boekje bevat slechts 59 bladzijden, maar de schrijfster heeft een van de zwaarste onderwerpen bij de kop genomen, die men maar bedenken kan n.l. de driehoeks-verhouding: het kapot geslagen huwelijk en de derde. Zij doet dit in de ik-vorm, wat ongetwijfeld de moeilijkste vorm van schrijven is. Ondanks dit is haar stijl aantrekkelijk en goed leesbaar.

Het verhaal voert ons binnen in het leven van een meisje, dat een tot liefde uitgegroeide vriendschap met een dokter heeft. Hij is getrouwd met iemand, die in geen enkel opzicht bij hem past en zijn huwelijk is volkomen mislukt. Van scheiden wil zijn vrouw niet horen en er blijft hem niets anders over, dan het meisje voor de keus te stellen: afbreken of de verhouding in het geheim aanhouden. De beslissing is aan haar.

Ze gaat dan enkele dagen alleen naar Parijs, waar ze bij de beeldengroep van Rodin "la main de Dieu" opnieuw ontdekt, wat ze al die tijd geweten heeft: dat alleen in God's hand ontspringt de tweeeenheid van het huwelijk. Voor haar is in het leven van deze man geen plaats.

De schrijfster heeft een boeiende poging gedaan om de worsteling van het meisje om tot deze beslissing te komen, uit te beelden en is daar bijna in geslaagd. Bijna, want de figuren, hoe gevoelig ook beschreven, worden niet helemaal levend.

Teveel nadruk wordt gelegd op de sexuele kant van de verhouding Het probleem wordt te gemakkelijk opgelost en is niet uitgewerkt. Wat tenslotte ook niet verwacht kan worden van zo'n onderwerp in zo'n kort bestek.

Tini Van Ameyde.

Annie Oosterbroek-Dutschun: Laat mij leven!
Uitg. Kok, Kampen.

Dit is een Christelijke roman over het leven van een rijk, vereenzaamd meisje, dat met de buitenwereld in contact komt en daarmee nogal eens in botsing komt. Haar overspannen toestand heeft haar zeer argwanend gemaakt, en dit brengt allerlei complicaties mee. Door het boek heen zit een bepaalde intrigue verweven, die de oplettende lezer op de eerste bladzijden reeds door heeft.

Zo ontmoet een welmenende jongeman, die ook al het slachtoffer wordt van haar wantrouwen. Gelukkig komt alles op de laatste bladzijde weer goed.

Wie tijd en moed heeft, om de lange monologen en dialogen te trotseren, doet er goed aan, om dit boek te lezen.

A. D. J.

Prof. W. Kremer: Dwaalwegen.
Uitg. Ds. H. Janssen-fonds,
Anna van Burenlaan 73, *Haarlem.*

Dit boekje van de Apeldoornse hoogleraar is het lezen alleszins waard. De schrijver handelt over de achtergronden, de kenmerken en het ontstaan van secten, bewegingen en stromingen. Het is meer een algemene verhandeling, waarbij afzonderlijke secten en stromingen niet breed behandeld worden. Op nuchtere wijze wordt o.a. de vraag besproken, in hoeverre de secten de onbetaalde rekeningen van de kerk genoemd kunnen worden. Dat deze zo bekende kenschetsing hoogst onvolledig is, wordt bij het lezen van dit boekje wel duidelijk. Als enige maatstaf ter beoordeling van secten en stromingen noemt de schrijver het Woord Gods, dat ons DE weg doet bewandelen en ons de dwaalwegen doet onderkennen. Het Woord schenkt ons de geestelijke intuïtie, die wij nodig hebben, en die al te veel gemist wordt bij het beschouwen van de secten. In navolging van Augustinus ziet Prof. Kremer als een der voornaamste trekken van de secten en stromingen de exclusiviteit en de hoogmoed. Dit doet ons onwillekeurig de verzuchting slaken: Moge de geestelijke hoogmoed, die ook in onze kringen vaak zichtbaar is, nooit de kans krijgen, om uit te dijen tot sectarisme!

We bevelen dit boekje van harte aan, niet in het minst voor onze verenigengen.

A. D. J.

Postille 1958-1959,
Uitg. Boekencentrum N.V.,
's-Gravenhage.

Dit is de nieuwste uitgave van de jaarlijkse bundel van preekschetsen onder redactie van de Werkgroep Kerk en Prediking van de Hervormde Kerk. Het kerkelijk jaar wordt nauwkeurig gevolgd, en in verband hiermee is er voor elke Zondag en voor de Chritelijke feestdagen een preekschets.

Deze schetsen zijn dikwijls goede hulpmiddelen bij het maken van een preek. Persoonlijk achten we de verklaring van de tekst geven, meer bruikbaar dan de inleidingen en de applicaties.

We zouden niet zonder meer de inhoud van al deze schetsen voor onze rekening durven nemen, doch dit neemt niet weg, dat een bundel als deze van tijd tot tijd goed te gebruiken is bij het preekwerk.

Het is de predikanten onder ons wel toevertrouwd, om deze bundel met onderscheiding te gebruiken. Aan hen wordt dit boek dan ook aanbevolen.

A. D. J.

ENERGIE UIT HET BINNENSTE DER AARDE

Kortgeleden werd in Montreal een vergadering gehouden van experts uit 51 verschillende landen, de World Power Conference. Op deze vergadering is ernstig gesproken over het angstwekkend stijgend energieverbruik in de wereld en over de mogelijkheden om nieuwe energiebronnen aan te boren.

Het bleek, dat de geleerden zich ernstig bezorgd maken omtrent de beschikbare voorraden energie in de wereld. Zoals de toestand nu is, moet gerekend worden op een gebrek aan energie binnen de komende vijftig jaar.

De moderne industrie en het huiselijk gebruik blijken onverzadigbare verslinders van kilowatturen te zijn. En hun behoeften verdubbelen elke tien jaar! Terzelfdertijd verminderen de voorraden kolen en olie zorgwekkend.

Nieuwe energiebronnen moeten daarom gevonden worden en zo werd in Montreal de vraag ernstig besproken, of het mogelijk zou zijn, praktisch gebruik te maken van de enorme hitte van het binnenste der aarde....

In de praktijk

De Britse geleerden T. G. Haldane, B. Wood en H. C. Armstead merkten op, dat de warmte, die door de oppervlakte van de aarde afgegeven wordt gelijk staat met een gemiddelde van 190 millioen kilowatts, tienmaal zoveel energie als thans gebruikt wordt door alle electrische centrales in de hele wereld.

De vraag is, of deze aard-energie praktisch aangewend kan worden. Hierop is al een bevestigend antwoord gevonden in sommige gevallen. Bij Larderello in Italië bestaat een electriciteitscentrale, aangedrevan door stoom vanuit de diepten der aarde met een productie van meer dan 2 milliard kilowatt-uur per jaar. In het gebied waar deze centrale staat, is de aardkorst betrekkelijk dun. Op een diepte van slechts 32,000 voet (10 km.) bevindt zich de gloeiende lava, kokend als in een reusachtig fornuis. Het water uit bovenliggende lagen verdampt tot een hete stoom die een uitweg zoekt, maar tegengehouden wordt door de kleilaag aan de oppervlakte. Men behoeft slechts gaten in de kleilaag te boren om fantastische voorraden stoom te laten ontsnappen met een temperatuur van ongeveer 250° C. en een druk van 10 atm. De straal stoom, die op deze wijze verkregen wordt, is geschikt om turbines aan te drijven met grote kracht.

Op grond van deze ervaringen in Italië zijn thans plannen ontworpen voor soortgelijke installaties in Nieuw Zeeland en de Belgische Congo, terwijl ook in andere landen serieuze denkbeelden in deze richting bestaan.

Heet en gevaarlijk

Het is een bekend feit, dat wanneer men een diep gat graaft, de temperatuur van de aarde stijgt, hoe dieper men komt. In de regel is de stijging bijna overal gelijk, ongeveer 1° C. voor elke 30 meter diepte. Er zijn echter ook streken, vooral in de buurt van vulkanen, waar de temperatuur elke 14 meter een graad stijgt. In Frankrijk, een land met een betrekkelijk grote voorraad steenkool- blijkt de aardenergie op 2000 meter diepte 12 maal zo groot te zijn als de hele kolenvoorraad. En op 7000 m. diepte zou het 800 maal zo groot zijn. Alleen is het bedenkelijk, dat volgens de Engelse geleerden de hitte, die op een bepaalde diepte door de rotsen wordt afgestraald, gevaarlijk radio-actief is....

Voor bepaalde landen hebben de geleeren het volgende plan uitgedacht. Men dient gaten in de grond te boren tot een diepte van 7500 meter, waar de temperatuur ongeveer 270° C. moet zijn. Dit verschaft hen een **natuurlijke oven** die nooit uitgaat en nimmer brandstof nodig heeft. Als water in zo'n gat gegoten zou worden, zou het onmiddellijk in stoom veranderen en met kracht uit de wel spuiten, voor gebruik gereed. Wie nog verder wil gaan, zou onder in de put een tweede installatie kunnen proberen te bouwen, om gebruik te maken van de kracht, die ontwikkeld wordt door het vallende water. Immers, 1 kubieke meter water per seconde vallend van een hoogte van 7500 meter vertegenwoordigt de indrukwekkende energie van 100,000 Pk.

Kabel gesmolten

Zulke plannen zijn toekomstdromen. Toch heeft men in verschillende landen al gebruik gemaakt van de warmte van de aarde. In IJsland ging dit gemakkelijk, omdat daar de warmte van het binnenste der aarde tot de oppervlakte komt, zodat men in dat koude land warme bronnen en meren heeft. In Mexico heeft men hetzelfde gedaan als in Italië en met succes. Kunstmatige geysers wekken thans ook in dit land electriciteit op.

In de Kamchatka peninsula in het verre oosten van Rusland is een "geothermische" wel aangeboord waarin op een diepte van slechts 600 meter reeds een temperatuur van 200° C. gevonden werd. De warmte steeg daar bijna elke meter een graad en vormde een ernstige moeilijkheid bij het boren....

Op 30 Maart 1956 had de luchtmassa, die verplaatst werd door de uitbarsting van de Bezimionnyi vulkaan in Kamchatka tweemaal de omtrek van de aarde afgelegd en de hoeveelheid energie van deze ontploffing wordt geschat gelijk te staan met de productie van een electrische centrale met een capaciteit van 2,000,100,000 kilowatt-uur gedurende een periode van drie duizend zeshonderd jaar....

(hier moeten wij dit artikel ontijdig afbreken wegens het doorsmelten van de telexkabel, die op deze fantastische getallen blijkbaar niet berekend was).

Ad. O.

Gestadige groei van het Protestantisme

BRAZILIE — Naar "Missionary Monthly" oktober 1958, meedeelt heeft de rooms katholieke bisschop Agnello Bossil verklaard, dat het aantal Protestanten in Brazilië in drie jaar tijds ruim verdubbeld is, namelijk van 2 millioen in 1954 tot ongeveer 4 à 5 millioen in 1957. De bisschop waarschuwde, dat als dit zo doorging Brazilië binnen enkele jaren een protestants land zou worden. Hij schreef:

"Het katholicisme is stervende in verschillende Latijns Amerikaanse landen, Brazilië inbegrepen, terwijl daarentegen de protestantse ketterij blijkbaar welig tiert".

CRITIEK op de BILL OF RIGHTS

Canada krijgt een Bill of Rights. Dit was het gevolg van twee verkiezingen waarin men koos voor een Progressive Conservative Government onder leiding van John G. Diefenbaker.

Welke vorm zal zij aannemen? Dit is een vraag die de belangstelling heeft van vele parlementaire en constitutionele waarnemers sinds Mr. Diefenbaker deze wet jaren geleden voor het eerst voorstelde.

Men kreeg enige voorstelling van de wet toen de Prime Minister gedurende de laatste keren dat deze zitting van het Parlement vergaderde, een wetsvoorstel indiende.

Toen de Prime Minister zijn voorstel ter tafel bracht vestigde hij er de aandacht op dat het niet meer dan een "voorstel" was; niet een definitief wetsontwerp dat zijn grote aanhang in de House of Commons aan het canadese volk zou kunnen opdringen. Hij vroeg om kritiek en hij verwachtte dat deze uit vele richtingen zou komen.

En dit gebeurde inderdaad.

Een van de meest ongewone bronnen van kritiek op het canadese standpunt ten opzichte van de rechten van het individu kwamen van de president van het Exchequer Court of Canada, tijdens de opening van een driedaagse conferentie over de rechten van de mens, die te Ottawa gehouden werd.

Mr. Justice J. T. Thorson deed een felle aanval op vele politieke inbreuken die in Canada gedurende de laatste generatie gedaan zijn op wat hij beschouwde als de rechten van de burger. Hij haalde de poging aan van de regering van Alberta, die in de dertiger jaren de dagbladen trachtte te dwingen regeringsverklaringen op te nemen. Hij haalde de Padlock Law in Quebec aan, die aangenomen werd toen er gedurende de dertiger jaren grote angst heerste voor de communisten en die gericht was op het voorkomen van vergaderingen die communisme aanmoedigden. Ook noemde hij de arrestatie en gevangenhouding zonder wettig proces van de verdachten in het naoorlogse communistische spionnageproces in Ottawa, waarbij zoveel publiciteit aan Igor Gouzenko gegeven werd.

Deze en een aantal meer of minder belangrijke beknottingen van de rechten van het individu in Canada werden aangehaald als illustratie voor de noodzaak van een Bill of Rights voor Canadezen.

Het feit dat de rechter van een federale rechtbank de gedragingen van een gewezen of huidige regering zou durven bekritiseren zal in de volgende maanden het onderwerp van vele discussies zijn. De opmerkingen van Mr. Justice Thorson werden niet uit naïviteit gemaakt. Hij is van IJslandse afstamming, geboren in Winnipeg en ontving zijn opleiding aan canadese scholen en universiteiten. Hij won een Rhodes Scholarship, een van de hooste prijzen die een student aan een canadese universiteit kan winnen. Hij was achtereenvolgens Dean van de Law School van de University of Manitoba en succesvol practiserend advocaat en werd tenslotte gekozen tot lid van het Parlement.

Mr. Thorson werd liberaal lid van de House of Commons en had twee keer een zetel voor Manitoba voordat hij minister in het oorlogskabinet werd. Terwijl hij dit ambt bekleedde werd hij tot het Exchequer Court benoemd.

Iemand van een dergelijk kaliber zal niet zonder reden naar voren treden om zowel zijn vroegere politieke vrienden als zijn collega's te beschuldigen. Een grondige bestudering van Mr. Justice Thorson's toespraak brengt het feit naar voren dat hij geen boosaardige vergelijkingen met andere landen stelt.

Hij spreekt zich uit over een ideaal. En de poging van de regering een Bill of Rights voor Canada op te stellen, is een dergelijk ideaal. Het was een open uitnodiging aan alle Canadezen en toekomstige Canadezen zich uit te spreken over wat een dergelijke wet zou moeten behelzen. Misschien zou de meest waardevolle kritiek kunnen komen van mensen die gewoond hebben in landen waar een dergelijke wet niet bestaat.

"MOM" WHYTE EN DE WET

(C.S.) — Het geval van Mrs. Bertha Whyte, welbekend als "Mom" Whyte, die een onofficieel kinderhuis beheert op een boerderij buiten Bowmanville, Ontario, heeft in de kranten bijna evenveel ruimte in beslag genomen als het bezoek van Mr. Mikoyan of de revolutie in Cuba.

Door sommige mensen wordt Mrs. Whyte beschouwd als een engel in een blauwe katoenen rok, een soort reïncarnatie van de Heilige Theresa. Door anderen, speciaal door hen die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op kinderverzorgingsbepalingen wordt zij beschouwd als een ietwat misleide dame, die er van overtuigd is dat zij goed en weldadig handelt, terwijl zij tegelijkertijd volkomen tegen alle wetten van veiligheid, hygiëne en gezond verstand ingaat.

"Mom" Whyte stelde haar boerderij enige jaren geleden open voor kinderen wiers ouders, om welke reden dan ook, niet zelf voor hen konden zorgen. Er is in Ontario geen wet die ouders verbiedt hun kinderen elders in pension te geven. Er is echter wel een wet bekend onder de naam van Children's Boarding Homes Act, die minimum eisen stelt aan iedere instelling die "vijf of meer kinderen die niet door ouder-, stiefouder, of grootouder verwant zijn", herbergt.

Helaas heeft deze wet niet genoeg "tanden"; met andere woorden zij is in de praktijk niet te controleren. Mrs. Whyte heeft geweigerd haar tehuis onder deze wet te laten registreren terwijl zij beweerde de goddelijke immuniteit van door de mens gestelde regels te bezitten.

Toch hebben brandinspecteurs van Ontario de situatie in het tehuis beschreven als "een ernstige bedreiging voor het leven" van kleine kinderen; een coroner's jury gaf de schuld voor de dood van een kleine jongen aan het onvoldoende toezicht op de boerderij; onder de eenvoudigste omstandigheden is er plaats voor ongeveer 50 kinderen, maar "Whytehaven", zoals het door zijn eigenaresse wordt genoemd, heeft voor meer dan 120 gezorgd; er is slechts sanitair voor 40; melk- en watervoorziening is niet voldoende noch onder behoorlijk toezicht; de kookgelegenheid en de wijze van voedselopslag zijn ver beneden minimale eisen. Ook is de huiselijke discipline waarbij onder anderen als straf voedsel aan jonge kinderen wordt onthouden, aan kritiek onderhevig.

Maar de ernstigste zaak die in Whytehaven aan het licht kwam, betrof de ongeoorloofde plaatsing, kortgeleden, van een van Mrs. Whyte's kleine kinderen in een ander tehuis, door Mrs. Whyte. Een zekere Mrs. Dorothy Straub had haar 21 maanden oude dochtertje aan de zorgen van Mrs. Whyte toevertrouwd, die op haar beurt het kind naar een familie in Englehart, Ontario, had gezonden, zonder zich eerst van de achtergrond van deze familie op de hoogte te stellen. Later onderzoek bracht aan het licht dat de drie kinderen uit een vorig huwelijk van de vader van dit gezin, Elgin MacDonald, wegens verwaarlozing elders waren ondergebracht. "Mom" Whyte's antwoord hierop was dat de pleegouders nu vier kinderen hebben en dat wanneer zij voor vier kinderen kunnen zorgen zij ook voor vijf kunnen zorgen. De betreffende autoriteiten waren het hier echter niet mee eens.

Hierbij komt nog een nieuwe verwikkeling. Mrs. Straub wil nu haar baby terug hebben en de pleegmoeder, Mrs. MacDonald weigert haar terug te geven.

De Ontario Welfare Council, een overkoepelend orgaan voor verscheidene sociale instellingen in Ontario, vindt het geval van Mrs. Whyte zo ernstig, dat het tracht de provinciale wetgeving te doen uitbreiden zodat grote kindertehuizen als deze onder daadwerkelijke controle gebracht zouden kunnen worden.

Miss Bessy Touzel, uitvoerend presidente van het Council, wijst er op dat Mrs. Whyte niet in een behoefte voorziet, die niet reeds door andere goedgeorganiseerde instellingen wordt gedekt.

"We veronderstellen dat vele van de kinderen die op Whytehaven onderdak vinden op andere wijze verzorgd zouden kunnen worden", verklaarde Miss Touzel. "Wanneer kinderen in pleeggezinnen geplaatst worden, spreekt het vanzelf dat iedere voorzorgsmaatregel genomen moet worden om er zeker van te zijn dat zij in tehuizen komen waar zij wel bij zullen varen; en dit kan alleen door zorgvuldige bestudering en latere inspectie van het pleeggezin".

De Welfare Council is van mening dat een kind indien enigszins mogelijk in zijn eigen huis moet worden grootgebracht. Indien echter de economische of sociale omstandigheden dusdanig zijn dat de ouders hun kinderen niet voldoende kunnen voeden en huisvesten, dan is een erkend pleeggezin, bij voorkeur een particulier gezin, daarna de beste oplossing.

In spite of serious criticism of her home which houses as many as 126 children, Mrs. Bertha "Mom" Whyte says she will continue to accept children that are left with her. Mrs. Whyte, whose farm house at Bowmanville, Ont., has become known throughout Canada, said she would open a home for children in India or Japan if the Ontario government insists that she maintain higher standards for the children. A public health official, Stuart Ryan, reported the premises are overcrowded and the danger of the spread of communicable disease was very great. His report stated: "A serious fire would probably cost the lives of all children upstairs in the main house." Recently six of her helpers, all voluntary workers, have left her staff. Above, she holds Ruth and Joe, two of her foster-children.

DOZENS OF WILLING HELPERS

All ready to help with the work are the children of Mom Whyte's home at Bowmanville, Ont. The "work" is the erection of a $150,000 addition to the home to house 150 children. She already has 100 living with her though she is under suspended sentence for operating a home without a license. Toronto, Oshawa and Peterborough business men have set up a fund to build the addition.

FROM FAR AND NEAR

PIONEER PRAIRIE MUSEUM

Edmonton, Alta — Aspects of pioneer life as prairie settlers knew it are recaptured in the Western Canadian Pioneer Museum at Wetaskiwin, some 40 miles south of Edmonton.

The museum is owned and operated by father-son team, Ted and Stan Reynolds. Most items on display came from Alberta, Saskatchewan, British Columbia and Manitoba.

Steam and internal combustion engines, stationary and traction models in broadly varying design, are prominent in the collection. Among them is a 1910 "Canadian" tractor manufactured in Medicine Hat. Of 12-24 horsepower, it features wooden frame and wooden spokes in rear traction wheels. Also on hand is a 1918 three-wheeler, with six-foot wide drum for single rear drive wheel. Another oddity is the 1914 two-cylinder tractor with front wheel drive. The rear portion was interchangable with tillage implements, an early adaptation of modern tractor mounted implements.

The early cars range in class from 1907 Maxwell, with two-cylinder motor and maximum speed of about 20 m.p.h. to 1916 V-twelve cylinder National capable of 60 m.p.h.

Methods of early transportation are well represented in the museum collection. Stage coaches, horse drawn hearses, and variously styled buggies recall travel over the sweeping prairies before autos come into vogue. Early fire fighting equipment is exemplified by a 1910 earial ladder truck. Overall length of about 80 feet required dual front and rear steering mechanism to permit turning in more confined spaces.

Other exhibits to be seen include an extensive collection of Indian relics such as arrowheads, scrapers, and hammer heads. Fossils and curios form part of the display of smaller pieces. Included in a broad assortment of weapons are guns, swords, daggers and bayonets.

UPPER CANADA BIBLE SOCIETY

"The objective for the Canadian contribution to the world-wide work of the British and Foreign Bible Society for 1959 will be $600,000.00 and the Upper Canada Bible Society's share will be $225,000.00" stated the Reverend Canon E. Ralph Adye, Senior Secretary of the Upper Canada Bible Society. This challenge, and reports of a successful year in 1958, will be presented to the Annual General Meeting at Park Road Baptist Church in Toronto on Tuesday, February 17th, at 8 p.m.

Scripture distribution totalled 148,000 volumes in 55 languages. Subscriptions of $159,000.00, an increase of $28,000.00 over 1957, enabled a contribution of 119,000.00 to be made to the British and Foreign Bible Society in Canada for the world-wide work.

The Annual Meeting will be presided over by the President, Dr. George A. Klinck. Reports will be given by District Secretaries, Revs. W. H. Moore, C. R. Rudd, B. L. Walden and W. G. Beattie. The report of Metropolitan Toronto will be presented by Canon Adye. Mr. William Piper will report on the activities of the four colporteurs.

NETHERLANDS CULTURAL REVIEW PUBLISHED IN ENGLISH

A new quarterly review of arts, life and thought in the Netherlands is being published by the Netherlands Institute for International Cultural Relations. Called "Delta", it is designed to promote knowledge of the Netherlands in intellectual circles in countries where English is the principal, or one of the principal languages.

Each number contains 120 pages, plus a number of colour reproductions, photographs and drawings, and includes essays and articles on various aspects of cultural life, fiction, poetry and other features.

Among subjects treated in the first three issues, which appeared last year, are the 150th anniversary of the Rijksmuseum, the work of the Dutch composer Pijper, an essay on cosmic communication by Professor Freudenthal, a homage to the architect G. Rietveld, and a novelle by the Flemish writer Marnix Gijsen.

"Delta" can be obtained from the Institute at 41 J. J. Viottastraat, Amsterdam, at the annual subscription rate of $3 or £ 1 sterling; $0.75, or 5/-Od. for a single copy.

(UNESCO)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen te Pease, Minn, U.S.A. Rev. J. H. Piersma te Edmonton, Alta.

Te Trenton, Ont. Rev. A. B. C. Hofland te Sarnia, Ont.

Te Granum, Alta., Rev. J. P. Vosteen.

Te Vancouver, B.C. (First), Rev. B. Den Ouden te Modesto, Calif., U.S.A.

Te Springdale, Ont., Rev. Dr. G. J. Spijkman te Blenheim, Ont.

Bedankt voor Burlington, Ont. Rev. A. B. C. Hofland te Sarnia, Ont.

"BETHEL" VANCOUVER RECEIVES REV. R. GROENEBOER

The past year has been a very trying one for us as congregation, but God remained faithful in leading us trough.

After we became vacant in the spring of '57 we were very happy and grateful when Rev. R. Groeneboer from Acton, Ont replied that he was led to accept our call.

On December 30 the installation service was held at which our counselor Rev. W. Vander Beek presided. Rev. H. Van Andel of New Westminster delivered an inspiring message based on Isaiah 62:1 "For Zion's sake will I not hold my peace, and for Jerusalem's sake I will not rest, untill the righteousness thereof go forth as brightness, and the salvation thereof as a lamp that burneth".

Rev. C. Tuininga from Ladner charged the minister and our veteran (now retired) minister Rev. P. De Koekkoek from Seattle charged the congregation. At the close of this service Rev. Groeneboer pronounced the benediction. He preached his inaugural sermon on New Years morning and chose as text for this occasion Exodus 14:13-16 "And Moses said to the people, fear ye not, stand still, and see the salvation of the Lord, which He will show to you today; for the Egyptians whom ye have seen today, ye shall see them again no more for ever. The Lord shall fight for you and ye shall hold your peace. And the Lord said unto Moses, Wherefore criest thou unto me? speak unto the children of Israel, that they go forward: But lift thou up thy rod, and strech out thine hand over the sea, and divide it; and the children of Israel shall go on dry ground through the midst of the sea". On Wednesday-evening a congregational reception was held and a fitting program rendered.

So at the beginning of a new year we also begin a new period as Bethel congregation and pastor. May the Lord richly bless the labor of Rev. Groeneboer in our midst. We are grateful to all those who assisted us in our vacancy, especial Rev. Vander Beek, our counselor.

The Consistory.

LEADERS CONFERENCE
FOR BOYS' AND GIRLS' CLUBS

't Was 10:30 Saturday morning, the last day of January 1959. Within the walls of the Springdale Parish Hall about 35 leaders of the Boys and Girls' Clubs within the Simcoe League were gathered. Mr. Hiemstra, the chairman opened the morning session. We sang 'Unto thee O Lord, Jehovah'. He read appropriate words from II Tim. 2.

Welcome was extended to all present, some old, and some new faces in the group. Rev. Lagerwey, inspirational speaker, addressed us on Developing An Awareness of the Youths' Duties Toward God and Their Fellowman. He pointed out that this must be a service of love. Our challenge is to maintain a conscienceness of the constant presence of God in all things, the wonder and beauty of His Being, and the unconditional demands He makes on us. We as leaders must train the youth so that they will spontaneously become aware of God. This, of course, demands Bible Study. We must find out what God says. He closed with the encouraging remarks and plea that we may help others to live for and with God in this world. Then our work will bear results. A discussion followed.

At 12:30 dinner was served by the Y.W.S. of Springdale. At such a time many ideas were exchanged among leaders, old acquaintances renewed, and new acquantances made.

Our afternoon session began at 2 p.m. with Rev. Venema introducing a discussion on the Advantage and Disadvantage of the Calvinist Cadet Corps for our youth. Some weaknesses were pointed out in that organization, some dangers warned against, and some advantages and helps such could lend us.

Discussion followed showing a difference of opinion on the purpose of having a Boys' Club. Just how much Bible Study is advisible? How much does an adolecent understand? How can we help these boys adjust to life situations? How much entertainment should a Boys' Club provide?

A short business meeting followed and at 4:30 the Conference ended, each one more to go his or her separate way--encouraged again for the task of leadership and enriched by the fellowship with other leaders.

AROUND THE WORLD

NIEUWE ZENDINGSTERREINEN.

De Gereformeerde Kerken in Nederland zoeken nieuwe zendingsterreinen, aangezien Indonesië steeds moeilijker Nederlandse zendelingen toelaat. In Soemba tracht men nu zendelingen van de Alte Reformierte Kirche, van Duitse nationaliteit, te plaatsen. Ds. Baarlink, van deze kerk te Nordhorn, heeft een beroep naar Soemba aangenomen en hoopt daar het werk van zijn Nederlandse collega's voort te zetten.

Ds. F. L. Schalkwijk en Ds. R. Van Bentheim, die resp. op Java en Soemba zouden werken, kunnen daartoe geen vergunning van de Indonesische regering krijgen. Ds. Schalkwijk gaat nu op verzoek van een groep Nederlanders naar Sao Paulo in Brazillië en zal uitzien naar zendingsmogelijkheden in dat land. Ds. Van Bentheim gaat Spaans leren en hoopt naderhand ook naar Zuid Amerika te kunnen gaan. Vanwege de Zendings-deputaten der Ger. Kerken zijn Dr. J. C. Gilhuis en Dr. J. A. C. Rullman aangewezen om in Z.-Amerika een onderzoek te doen naar de mogelijkheid van nieuwe zendinsterreinen.

HONGARIJE — Voor het eerst sedert het einde van de oorlog kwamen vorig jaar in Hongarije weer groot formaat Bijbels van de pers. Het waren 5,000 exemplaren van 16x24 centimeter.

INDIA. - In "The Examiner", Bombay, 11 October 1958, wordt erop gewezen dat in overeenstemming met de orde der (rooms katholieke) kerk, gebeden voor de zielerust van de overleden paus Pius XII moeten worden opgezonden, hoe heilig de overledene ook geweest mag zijn. Maar de orde der kerk volgend zal men er bij het Vaticaan op aandringen spoedig tot heilig-verklaring van Pius XII over te gaan.

CEYLON. - Rapporten van het zendingswerk van de Dutch Reformed Church in Ceylon maken melding van resultaten van het zendings- en evangelisatiewerk van deze kerk. Zo mochten in het afgelopen jaar verschillende ex-buddhisten gedoopt worden, waaronder een ex-priester, ook zijn er nog buddhisten die de wens te kennen hebben gegeven om Christen te worden. Het werk in Ceylon ondervindt hierbij een grote steun van de inheemse krachten. Een jongeman van de Singalese gemeente te Colombo heeft de wens te kennen gegeven predikant te willen worden.

Schoolnieuws

OSHAWA, Ont. — De Chr. Schoolver. alhier hield een ledenvergadering o.l.v. Mr. H. Westerman. Besloten werd, de ontwerp statuten, uitgegeven door de Alliance of Chr. Schools met enkele wijzigingen en aanvullingen te accepteren. Tot voorzitter werd gekozen Rev. J. Van Harmelen. Hoewel de vereniging reeds een "Zaterdagsschool" heeft met als teachers Rev. Van Harmelen en Mrs. Meima, zullen nu ernstige pogingen aangewend worden om een terrein aan te kopen en spoedig met de bouw van een dagschool te beginnen.

SARNIA — Zoals reeds eerder vermeld, werd op 17 November 1958 door de vrouwenverenigingen alhier een verkoping gehouden ten behoeve van het aanschaffen van een andere schoolbus ten dienste van de "Sarnia Christian School".

In aansluiting hierop werd later een drive door gemeenten van de Christian Reformed Churches te Sarnia gehouden ter aanvulling van het bedrag.

Thans kan worden vermeld dat als resultaat van deze drive door de penningmeester van het schoolbestuur is geboekt een bedrag van $.2662 en dat verwacht mag worden dat binnen enkele maanden nog plm. $.200,00 kan worden ingeboekt.

Zo heeft deze gezamenlijke actie nu opgebracht een totaal van $3862,00.

Inmiddels is door het bestuur een tweede schoolbus aangekocht, zodat er thans twee bussen worden gebruikt voor het ophalen en wegbrengen van de kinderen. De nieuwere bus wordt gebruikt voor de dienst in de country en de oudere bus voor de dienst in de city.

B.

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

Birth-announcements $ 2.50
Engagement-announcements . . . $ 2.50
Marriage and anniversaries . . . $ 3.50
Notifications of death . . . . . $ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Our Covenant Lord entrusted to our care another girl
HELEN CHRISTINE
Mr. and Mrs. R. Reinders.
Betty.
R.R.1, Alliston, Ont.

Op 28 Januari j.l. nam onze Heer en Heiland plotseling tot Zich onze geliefde man, vader, zoon en broer

JAN VAN EEK,

in zijn 26ste jaar.

Mrs. E. Van Eek - Rempel en Kimberley.
Mr. en Mrs. A. G. Van Eek.
Rev. en Mrs. A. G. Van Eek.
Mr. en Mrs. H. Teeuwsen.
Mr. en Mrs. L. Van Geest.
Lenie en Leen.
Jannie.
Marie.
Neven en Nichten.

674 Geneva Street,
St. Catharines, Ont.

The Woodstock Christian School Society desires

A PRINCIPAL AND A TEACHER

for the schoolterm commencing Sept. 1st, 1959. Please send applications, or for further information contact the secretary S. Visser, 45 Finkle St., Woodstock, Ont.

Gevraagd: Zo spoedig mogelijk een flink,

NET MEISJE

geschikt voor winkel zowel als huishouding. Ontario. Intern. Brieven onder no. 1186, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ALLROUND BAKER GEVRAAGD

in Canada's jongste city **Barrie.** Goede arbeidsvoorwaarden. Woongelegenheid gemakkelijk verkrijgbaar. Schrijf of telefoneer: "Dutch Pantry" Mr. J. Grin, 107 Dunlop St. East, Barrie (Ont.). Phone: PA 8-2098.

Wenst U een andere plaats op een boerderij of een boerderij of huis te kopen of te huren, schrijf of stel U in verbinding met de Contact-Commissie van de Chr. Ref. Church te

INGERSOLL, ONT.

Misschien kunnen we wat voor U doen. Adres: G. W. Klomps, R.R. 2, Mossley, Ont.

---

100 Acre Mixed Farm

De farm is aan highway 3, ongeveer 6 mijl van de kerk en school in Jarvis. Goed huis, en de barns zijn eerste klas. Vee en machinerieën zijn bij de prijs inbegrepen. Holstein vee en 11 zeugen. Vraagprijs $ 25,000.00. $ 10,000.00 down.

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

For Sale: A 6 year existing

SMALL CARTAGE AND MOVING BUSINESS

located in West Toronto. Write under letter C tot Vanderiet's Bookstore, 215 Main St. N., Toronto 15, Ont.

Wie heeft een goede plaats als

HUISHOUDSTER

voor een moeder met een kindje? Liefst in een moederloos gezin en in Ontario. Brieven onder nummer 1187, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

KAMER TE HUUR

voor 1 à 2 personen, met of zonder kost. Albion Gardens, Thistletown (Ont.). Tel. CH 6-6545.

WERK

voor

- **GEHUWDE PAREN:** $ 250—$ 400 per maand
- **HUISHOUDSTERS:** $ 120—$ 150
- **KINDERVERZORGSTERS:** $ 110—$ 130
- **KEUKENMEISJES:** $ 100—$ 120
- **MOEDERHULP:** $ 80—$ 100

Vrij kost en inwoning.

- **WERKSTERS**
- **SCHOONMAAKSTERS**
- **PART-TIME HUISHOUDSTERS**

voor dagwerk.
Geen kosten voor U.
U MOET WAT ENGELS KENNEN
Als U schrijft, gebruik alleen Engels.

EMPLOYEES UNLIMITED
76 Church St. Toronto. - Em 6-3571

HOLLAND CONSTRUCTION COMPANY

GOEDKOPE AANBIEDINGEN VAN

Nieuwe en gebruikte GREENHOUSES
hotbedsash, heating pipe.

Corner Ridge & Wolverton Rd.'s
GRIMSBY, R.R. 1 Wh. 5-4012

You want to build a house?

See **RALPH WESTRA**
GENERAL BUILDER
Remodelling Cement and Masonry
Phone 637 M
26 Park Street AYLMER, ONT.

EEN VLOERKLEED?

Alle maten - Alle soorten
Vraag vrijblijvend prijsopgave
Phone GL 5-0832 or see
Herman Louter
Salesman for
POSTIAN'S LTD. RUGS, LONDON

BETROUWBARE USED CARS

Alle merken
ALBERT HARTHOLT
Chevrolet-Oldsmobile
WESTON MOTORS LTD
Tel. CH 1-5231
14 MAIN ST. N — WESTON, Ont.

WEDERVERKOPERS

Het beste en goedkoopste adres voor **ROOKVLEES,** aan een stuk of gesneden, voor **BOTERHAM-WORST,** aan stuk of gesneden, voor **GEKOOKTE WORST,** aan stuk of gesneden, **PLOCKWORST** en **SNIJWORST, Saucise de Boulogne,** enz. is

HOPMANS MEAT MARKET
5 Emma St. Tel. El 2-0740
Chatham, Ontario

NAAR HOLLAND?

Voor al Uw reizen per BOOT of per VLIEGTUIG vraag vrijblijvend advies van:

C. STEENHOF
43 Crane Ave., Weston, Toronto 15
Telefoon CH 1-0811
Voor Hamilton: Tel. FU 3-4512

FARM TE KOOP

100 Acre black loam. 2 Grote barns. Groot huis met 11 kamers, garage, 30 melkkoeien, 10 stuks jongvee. Melkcontract voor 10 bus per dag. Melkcheque ongeveer $ 1000.00 per mnd. 2 Tractors, alle machinerieën. Deze farm is gelegen aan de hoofdweg, vlakbij Wellandport, ongeveer 3 mijl van Chr. Ref. Church en Chr. School. Vraagprijs $ 55,000.00. Voor verdere inlichtingen phone: **Peter Faragalli, TW 2-3775 Ridgeville,** of in de Hollandse taal: **TW 2-3461.**

Representing: Alice Katool, Real Estate, 242 East Main St., Welland.

Verder hebben wij een goede selectie grote en kleinere farms, allemaal in de buurt van kerk en school.

Wilt U verkopen, huis, farm of landerijen, phone

TW 2-3775 of TW 2-3461.

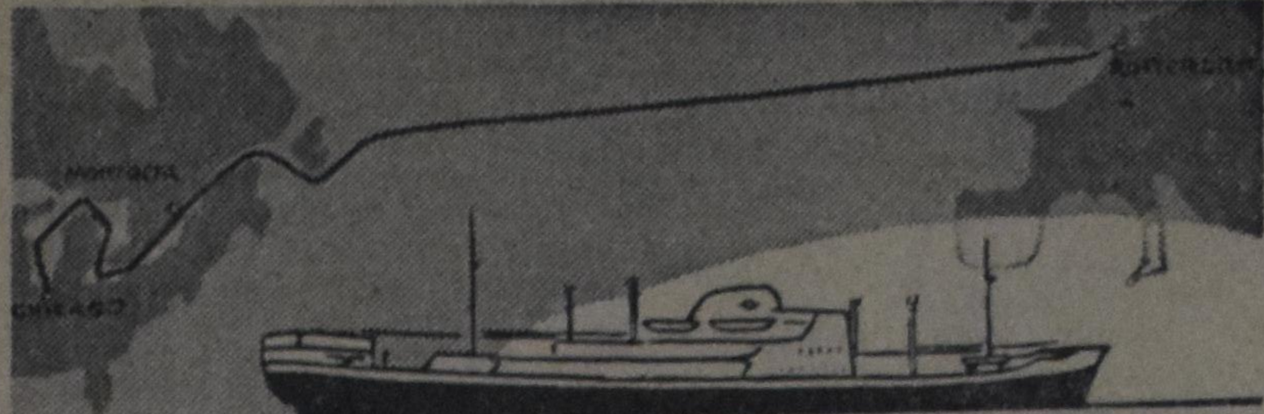
Iets voor het grote gezin

Een groot Stucco huis met twee verdiepingen. Grote huiskamer 15¼ bij 20 foot. Eetkamer 17½ bij 15¼ foot. Vier grote slaapkamers, linnenkast, badkamer, koud en heet water, oil heat water verwarming. Dubbele garage, asphalt driveway. Huis is in een prima conditie, gelegen vlak bij shopping plaza en scholen in Stamford Centre Niagara Falls.

Dit huis kan worden gekocht op zeer gemakkelijke voorwaarden.

Wacht niet maar telefoneer

BILL BRUIJNS
Elgin 4-8053 Niagara Falls.
Vertegenwoordiger voor
D. C. Elsley Ltd. Real Estate
Niagara Falls, Ont.
Office telefoon El. 8-3691.

de ORANJE LIJN

kan u uitstekende diensten bewijzen als schakel tussen u en uw Nederlandse relaties. Onze passagiersdienst onderhouden met een steeds groeiende vloot van snel varende, moderne motorschepen, biedt wekelijks aan een beperkt aantal passagiers de mogelijkheid van een comfortable en voordelige overtocht Montreal—Rotterdam v.v.

Ons vlaggeschip, het M.S. "Prins Willem van Oranje" neemt in deze dienst een aparte plaats in: een reis Canada—Nederland met dit snelle schip betekent voor max. 60 passagiers 7½ dag doorbrengen in een ideale sfeer, waartoe de geriefelijke accomodatie, de opvallend goede keuken en service en de ruime gelegenheid tot ontspanning het hunne bijdragen.

Voor hen die goederen naar Nederland te vervoeren hebben of zendingen uit Europa ontvangen, bieden wij naast onze Montreal-dienst gedurende het zomerseizoen wekelijks rechtstreekse afvaarten van en naar de havens TORONTO en HAMILTON. Verscheping over deze havens kan een aanzienlijke kostenbesparing voor u betekenen.

Voor passagetarieven en inlichtingen kunt u zich wenden tot de Oranje Lijn, Westplein 11, Rotterdam en onze agenten te MONTREAL, CANADIAN OVERSEAS SHIPPING (1956) LIMITED, 410 St. Nicholas Street, Montreal, Tel. PL-1292, met welke firma u desgewenst in het Nederlands kunt corresponderen, terwijl ook onze onderstaande agentschappen, waar eveneens Nederlands wordt gesproken, u op verzoek gaarne van advies zullen dienen:

GREAT LAKES OVERSEAS (CANADA) LTD.
159 Bay Street
Toronto - Phone EM 8-4836
GREAT LAKES OVERSEAS (CANADA) LTD.
Royal Bank Building
32 James St. S. - Hamilton, Ont.
Phone JAckson 8-7975
Mr. M. FAASSE
1087 London Road, Sarnia, Ont.
Phone DI 4-6454

Uw ORANJELIJN-vertegenwoordiger is ADRIAAN LIMBERTIE van

DONWAY TRAVEL AGENCIES

Don Mills Shopping Centre, Don Mills (Toronto) - HI 4-8467 (na 6 uur: HI 4-8280)

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

FARMS FARMS FARMS

Voor de grootste keus in Fruit- en Groenten-farms in de Niagara Peninsula wendt U tot

S. D. COSTEN, REAL ESTATE
24 King Street, St. Catharines, Ont.

55 ACRES, beplant met perziken, kersen, peren, pruimen en druiven. Er is een grote waterpond geschikt voor irregation, alle nodige machines, barn en één ultra modern dubbel huis gebouwd in steen, 2 badkamers, 2 keukens, 2 livingrooms, 5 slaapkamers en gehele kelder met centrale verwarming, prijs is $ 45,000 met $ 10,000 down, hypotheek tegen 6%.

6 ACRES gelegen 2 mijlen van St. Catharines. Er zijn wat peren en druiven, de rest is open land. 6 kamer huis van alle gemakken voorzien, machinerie inbegrepen, er is een grote schuur en ook city water voorhanden, prijs $ 17,000 met half cash. Dit kleinere bedrijf is uitstekend gelegen voor het bouwen van greenhouses.

Voor verdere inlichtingen schrijf naar

MEDARD VERDEGEM
3 Benson Drive, St. Catharines, Ont.

---

120 ACRES DAIRY FARM

Deze farm heeft prima land, een 7-kamer huis met water "under pressure", een barn van 70 x 40 met 21 stalls, water "under pressure" in de barn, manure carrier, dubbele garage, 2 kippenschuren, alle benodigde machinerieën in goede staat.

De farm is gelegen aan Highway, ongeveer 6 mijl vanaf Wellandport. Er zijn 14 melkkoeien, 4 heifers en een stier. Prijs $ 30.000,— met $ 8.000,— down.

Hypotheek beschikbaar tegen 6% interest. Betalingen: $ 150,— per maand, rente en aflossing inbegrepen.

Vraag verdere inlichtingen, ook t.a.v. gedeeltelijke financiering van Uw downpayment aan:

KRAAIJ AND SCHRIEL
Real Estate & Insurance
29½ KING STREET ST. CATHARINES, ONT.
Tel. WEbster 4-1813 of WEbster 4-1563.

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....
Post-adres ....
....

Aangebracht door: ....
Naam ....
Post-adres ....
....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash/money-order/cheque (bij cheque 15 ¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:
Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....
Post-adres ....
....
....

OUD ADRES:

....
....
....